

Β α ῖ τ σ η Β α ν έ σ σ α

Αδέσποτα Ράτσας

2021

Αθήνα

Σχολή Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής Θεάτρου Πορεία

Η Βανέσσα Βαΐτση γεννήθηκε το 1979 στην Άρτα, όπου και μεγάλωσε. Έχει σπουδάσει πολιτικός μηχανικός και εργάζεται σε κατασκευαστική εταιρεία. Παρακολουθεί σεμινάρια τόσο θεωρητικής όσο και πρακτικής κατεύθυνσης με επίκεντρο τη θεατρική τέχνη.

Τηλέφωνο επικοινωνίας: 6977393885

E-mail: vaivanessa@yahoo.gr

***

Το έργο γράφτηκε στα πλαίσια της Σχολής Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής του Θεάτρου Πορεία (Οιτώβριος 2020 – Μάιος 2021) με εισηγητές τους Θανάση Τριαρίδη και Βαγγέλη Χατζηγιαννίδη.

***

Το θεατρικό έργο *Αδέσποτα ράτσας* της Βανέσσας Βαΐτση διανέμεται ελεύθερα στο διαδίκτυο σε μορφή ψηφιακού βιβλίου υπό άδεια [Creative Commons BY NC ND](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

[Αναφορά Δημιουργού – Μη Εμπορική Χρήση – Όχι Παράγωγα Έργα]

***

Εάν κάποιος ενδιαφέρεται να μεταφέρει το παρόν θεατρικό έργο στη σκηνή, παρακαλείται να επικοινωνήσει πρώτα με τον συγγραφέα.

ΠΡΟΣΩΠΑ

Θεοφάνης, Γιώργος, Δέσποινα.

Περίληψη

Ο Θεοφάνης είναι δικηγόρος και ζει χωρίς κοινωνικές σχέσεις εξαιτίας ενός προβλήματος υγείας. Οι μοναδικές του επαφές είναι ο παιδικός του φίλος, Γιώργος κι η Δέσποινα, ένα κορίτσι με το οποίο συνομιλεί τον τελευταίο ενάμιση μήνα μέσω ίντερνετ. Η τελευταία είναι έγκυος και δεν το έχει αποκαλύψει στον Θεοφάνη. Ο Γιώργος είναι τραγουδιστής κι έχει έναν σκύλο, τον Λάκι. Η Δέσποινα ζητάει από τον Θεοφάνη να συναντηθούν σε ένα εστιατόριο. Ο τελευταίος διστάζει. Προτείνει στον Γιώργο να πάρει αυτός τη θέση του και να παρουσιαστεί ως Θεοφάνης. Έτσι η Δέσποινα γευματίζει με τον Γιώργο, πιστεύοντας ότι είναι ο Θεοφάνης. Όμως στην επιστροφή από το εστιατόριο, η Δέσποινα ακολουθεί τον Γιώργο, ο οποίος κατευθύνεται στο σπίτι του Θεοφάνη. Οι καταστάσεις περιπλέκονται και τα πρόσωπα αναγκάζονται να φανερώσουν τα μυστικά τους.

1^η ΣΚΗΝΗ

(Είναι απόγευμα στον ενιαίο χώρο κουζίνα – τραπεζαρία – καθιστικό ενός σπιτιού. Ο χώρος είναι σύγχρονος, καλαισθητός, με ιδιαίτερη πολυτέλεια. Τους πράσινους τοίχους του σπιτιού διακοσμούν κλασικά έργα τέχνης. Στον καναπέ και στο τραπέζι του καναπέ υπάρχουν ένα σωρό φαρμακευτικά προϊόντα – γάζες, βάμμα, betadine κτλ.)

Θεοφάνης: *(Βρίσκεται στην κουζίνα. Ετοιμάζει φαγητό και μιλάει στο τηλέφωνο. Στα χέρια του φοράει μαύρα γάντια. Οι κινήσεις του είναι ιδιαίτερα προσεκτικές, μοιάζουν στακάτες και ξύλινες, θυμίζουν ρομπότ. Σε ένα σκεύος φτιάχνει μια σάλτσα και σε ένα άλλο βράζει λαχανικά. Στον φούρνο μικροκυμάτων ζεσταίνει μπρουσκέτες. Κόβει μικρά κομμάτια από διάφορα είδη τυριών και τα τοποθετεί σε ένα πιάτο ακριβού σερβίτσιου.) Προσπαθώ– (.....) Προσπαθώ να σας εξηγήσω– (.....) Μα, δεν με... με διακόπτετε συνεχώς. Η ακρίβεια στην εφαρμογή είναι ιδιαίτερος σημαντική. Αν δημιουργούνται κενά μεταξύ υφάσματος και δέρματος, υπάρχει σοβαρή πιθανότητα να– (.....) (Παίρνει το κουτάλι, το οποίο έχει ξεχάσει μέσα στο σκεύος που ετοιμάζει τη σάλτσα και δοκιμάζει. Καίγεται, πίνει νερό ενώ συνεχίζει να κρατάει το κουτάλι στο χέρι. Παίρνοντας ένα νέο κουτάλι, φυσάει για να κρυώσει και ξαναδοκιμάζει. Ενθουσιάζεται και κατεβάζει τη σάλτσα από το μάτι της κουζίνας.) Ακούστε με. Δεν θέλω να αλλάξουμε υλικό. Σας είναι εύκολο να βρείτε στο αρχείο σας την προηγούμενη παραγγελία; (.....) Πριν ένα χρόνο ακριβώς. Τον περσινό Μάρτιο. (.....) (Κατεβάζει από τη φωτιά το σκεύος που έβραζε λαχανικά. Σερβίρει σε ένα πιάτο από το ακριβό σερβίτσιο, τα λαχανικά. Μυρίζει τη σάλτσα. Χτυπάει ο ήχος από τον φούρνο μικροκυμάτων. Βγάζει και τοποθετεί τις μπρουσκέτες σε ένα πιάτο από το ίδιο σερβίτσιο που είναι και το πιάτο των λαχανικών κι αυτό των τυριών και τις περιχύνει με τη σάλτσα.) 'Αφουγα! (.....) Ναι, ολόιδιες. Σε μέγεθος και σε υλικό. (.....) 'Όχι, δεν θέλω να λάβετε υπόψιν σας τα φετινά μέτρα που σας έστειλα. 'Όπως ακριβώς ήταν οι περσινές. (.....) Ευελπιστώ αυτή τη φορά να έγινα κατανοητός. (.....) 'Θα τις περιμένω το συντομότερο, σας παρακαλώ. Μου είναι απολύτως απαραίτητες. (.....) (Τακτοποιεί όλα τα πιάτα στην τραπεζαρία και κάθεται να γευματίσει.) Καλό βράδυ και σε σας.*

'Αχρηστοί! *'Αντε στο διάολο με τις αλλαγές σας. (Διαπιστώνει ότι δεν έχει βάλει κρασί. Ψάχνει στην κουζίνα και βρίσκει ανοίγοντας το ψυγείο.) Στο ψυγείο; Τον μαλάκα! (Απέναντί του τοποθετεί το laptop και το ανοίγει καθώς τρώει. Κατεβάζει την οθόνη του laptop. Βάζει τις μπρουσκέτες και τα τυριά στο πιάτο με τα λαχανικά. Παίρνει το πιάτο και το ποτήρι κρασί και κάθεται στον καναπέ. Ανοίγει τηλεόραση. Τρώει κάνοντας ζάπινγκ.)*

(Σηκώνεται και ανεβάζει ξανά την οθόνη του laptop. Την τοποθετεί με τρόπο που να την βλέπει από τον καναπέ. Ξανακάθεται και συνεχίζει να τρώει. Η τηλεόραση παίζει.)

(Ακούγεται ειδοποίηση και φωτίζεται η οθόνη του laptop. Σηκώνεται απότομα, του πέφτει κάτω το πιάτο, χτυπάει ελαφρά στον καναπέ, παίρνει το laptop και ξανακάθεται. Βλέπει το μήνυμα κι απογοητεύεται. Κάνει κλήση – ακούγεται ο ήχος κλήσης από μεγάφωνο.)

Γιώργος: Έλα ρε!

Θεοφάνης: Καλησπέρα.

Γιώργος: Όλα καλά;

(Κατά τη διάρκεια της συνομιλίας ακούγονται απ' το τηλέφωνο γαβγίσματα σκύλου.)

Θεοφάνης: Περιφρημα! Σπίτι είσαι;

Γιώργος: Ήρθα μαγαζί πριν λίγο.

Θεοφάνης: Τα τετράποδα; Είναι παρέα σας;

Γιώργος: *(Γελώντας.)* Σε λίγο θ' ανέβουν και στην πίστα!

Θεοφάνης: Ακόμη κι αυτά θα 'χουν καλύτερη φωνή από μερικούς μερικούς.

Γιώργος: Τελείωσες με τις κακίες σου;

Θεοφάνης: Οι παρόντες εξαιρούνται.

Γιώργος: Πάλι καλά!

Θεοφάνης: Τα σκυλιά βρήκαν τον φυσικό τους χώρο!

Γιώργος: Ένας είναι! Ο Λάκι! Εδώ και κάμποσο καιρό όπου εγώ είναι κι αυτός! Διαδρομή σπίτι μαγαζί και τούμπαλιν.

Θεοφάνης: Σκυλίσια ζωή! Κι αυτός κι εσύ μαζί!

Γιώργος: Πώς και δεν τον έχεις γνωρίσει;

Θεοφάνης: Πόσο καιρό έχεις να 'ρθεις να με δεις;

Γιώργος: Τρεχάματα.

Θεοφάνης: Με γκόμενες;

Γιώργος: Με το καινούριο τραγούδι, διάολε! Είναι στα σκαριά και καταλαβαίνεις... Ηχογραφήσεις, συναντήσεις! Θα σε επισκεφθώ σύντομα! Να γνωρίσεις και τον Λάκι!

Θεοφάνης: Να έρθεις! Ο Λάκι δεν... Θα γεμίσω μικρόβια.

Γιώργος: Θα γίνει η γνωριμία απ' το μπαλκόνι! Εσύ τι κάνεις;

Θεοφάνης: Σπίτι! Γευματίζω!

Γιώργος: Καλή όρεξη!

Θεοφάνης: Μόλις σε σκεφτόμουν!

Γιώργος: Με τι αφορμή; Κάτι καλό;

Θεοφάνης: Έβαλες το Cabernet στο ψυγείο;

Γιώργος: Πάνε είκοσι μέρες που 'χω να 'ρθω από κει.

Θεοφάνης: Υπνοβατώ! Αλλιώς δεν εξηγείται.

Γιώργος: Το κορίτσι;

(Ακούγονται έντονα γαβγίσματα από το τηλέφωνο.)

Θεοφάνης: Δεν σου κάνουν παρατήρηση;

Γιώργος: Τι είδους;

Θεοφάνης: Για τον σκύλο, λέω. Σε μαγαζί με ζωντανή μουσική δεν ενοχλεί;

Γιώργος: Όταν ξεκινάμε, απολαμβάνει το πρόγραμμα και δεν ακούγεται κιχ. Άσε τον Λάκι! Το κορίτσι;

Θεοφάνης: Τι θες να μάθεις;

Γιώργος: Όλα πάνε καλά;

Θεοφάνης: Καλά. *(Παύση.)* Υποθέτω τουλάχιστον!

Γιώργος: Δεν μιλάτε;

Θεοφάνης: Μιλάμε. Όποτε είμαστε διαθέσιμοι, μιλάμε.

Γιώργος: Και; Πέρασε πολύς καιρός από τότε που—

Θεοφάνης: Από χθες!

Γιώργος: Εσύ δεν τρώγεσαι! Άρα όλα καλά!

Θεοφάνης: Ήθελες κάτι άλλο;

Γιώργος: Όχι, ρε φίλε! Αν είσαι καλά!

Θεοφάνης: Κλείσε τώρα, θέλω να συνεχίσω το γεύμα μου.

Γιώργος: Να συνεχίσεις το γεύμα σου ή μήπως έδωσε σήμα το κορίτσι;

Θεοφάνης: Κλείνω. Θα τα πούμε άλλη στιγμή.

Γιώργος: Αν έχεις όρεξη, έλα από το μαγαζί!

Θεοφάνης: Δεν βαρέθηκες τόσα χρόνια—

Γιώργος: Καλά, καλά! Αν θελήσεις κάτι, πάρε τηλέφωνο!

Θεοφάνης: Άντε καλή δουλειά!

Γιώργος: Ευχαριστώ! Καλό βράδυ!

(Ο Θεοφάνης συνεχίζει να τρώει με το βλέμμα στραμμένο στο laptop. Ακούγεται ξανά ειδοποιητικός ήχος. Παίρνει χαρούμενος το laptop.)

Θεοφάνης: *(Διαβάζοντας.)* Καλησπέρα, αγαπημένε μου! *(Γράφοντας.)* Καλησπέρα, αγαπημένη μου! *(.....)* *(Μονολογώντας.)* Η μέρα μου. *(Γράφοντας.)* Είχα μια ήρεμη μέρα και τώρα γευματίζω! Η δική σου; *(.....)* Ούτε μια βόλτα; *(.....)* *(Μονολογώντας.)* Μα τι ερώτηση! Είμαι βλάκας. *(Γράφοντας.)* Έχεις δίκιο. Όλη μέρα βροχή! Τελειώνει κι ο Μάρτιος, όπου να 'ναι θα σταματήσει κι η βροχή! *(.....)* Μονότονα. Οι περισσότερες δίκες έχουν πάρει αναβολή και δουλεύουμε σε χαλαρούς ρυθμούς. *(.....)* Αύριο, να μου κάνεις τη χάρη και να πας μια βόλτα. Δεν θα βρέχει, θα ανέβει κι η θερμοκρασία! *(.....)* *(Διαβάζοντας.)* Αύριο έχω γενέθλια. *(Γράφοντας.)* Χρόνια σου πολλά! Όλα να σου έρθουν όπως επιθυμείς! *(.....)* Ακριβώς. Όπως θα έχεις καταλάβει, σπανίως παραγγέλνω απ' έξω.

(Ακούγεται κλήση μέσω υπολογιστή, την ώρα που γράφουν.)

Θεοφάνης: Τι στο καλό; *(Απορρίπτει την κλήση. Γράφοντας.)* Μου τηλεφώνησες κατά λάθος;

(Ακούγεται ήχος εισερχόμενου. Είναι ηχητικό μήνυμα.)

Φωνή Δέσποινας: Δεν ήταν κατά λάθος!

Θεοφάνης: *(Μονολογώντας.)* Δεν ήταν;

Φωνή Δέσποινας: Ήθελα να ακούσω επιτέλους τη φωνή σου!

Θεοφάνης: *(Μονολογώντας.)* Να ακούσεις τη φωνή μου;

Φωνή Δέσποινας: Γιατί δεν απάντησες;

Θεοφάνης: *(Μονολογώντας.)* Τι βλάκας! *(Γράφοντας.)* Με ξάφνιασες. *(Μονολογώντας.)* Μα, δεν το είχαμε πει. *(Γράφοντας.)* Δεν είχαμε αναφέρει ότι θα μου τηλεφωνούσες. Κι αν το είχαμε αναφέρει, μου είχε ολωσδιόλου διαφύγει.

Φωνή Δέσποινας: Δεν το 'χαμε πει. Έτσι είναι τα τηλεφωνήματα. Δεν προγραμματίζονται πάντα. Λοιπόν, να σε καλέσω ξανά;

Θεοφάνης: *(Γράφοντας.)* Ας το αφήσουμε για μιαν άλλη φορά. *(Μονολογώντας.)* Αύριο. Αύριο! *(Γράφοντας.)* Ίσως αύριο βράδυ. Στα γενέθλιά σου!

Φωνή Δέσποινας: Τώρα πρέπει.

Θεοφάνης: *(Γράφοντας.)* Γιατί τώρα;

Φωνή Δέσποινας: Δεν είναι δίκαιο. Εσύ άκουσες τη φωνή μου. Επιβάλλεται ν' ακούσω κι εγώ τη δική σου.

Θεοφάνης: *(Πατάει και στέλνει κι εκείνος ηχογραφημένο μήνυμα.)* Δεν έχω συνηθίσει να δέχομαι τηλεφωνήματα, αν πρώτα δεν με έχουν ενημερώσει ότι πρόκειται να τηλεφωνήσουν.

Φωνή Δέσποινας: Δεν θα γλυτώσεις μόνο με ηχογραφημένα μηνύματα.

Θεοφάνης: *(Μονολογώντας.)* Δεν θα γλυτώσω.

Φωνή Δέσποινας: Περίεργο πάντως.

Θεοφάνης: *(Γράφοντας.)* Ποιο;

Φωνή Δέσποινας: Που δεν σου τηλεφωνεί κανείς αν πρώτα δεν σου το έχει πει.

Θεοφάνης: *(Γράφοντας.)* Έτσι συμβαίνει.

Φωνή Δέσποινας: Αναφέρω ότι εντός ενός λεπτού θα σε καλέσω.

Θεοφάνης: *(Μονολογώντας.)* Αφού είπαμε—

(Χτυπάει κλήση στο laptop.)

Θεοφάνης: Γεια.

Δέσποινα: Επιτέλους! *(Παύση.)* Γεια! *(Παύση.)* Χαίρομαι πολύ!

Θεοφάνης: Κι εγώ.

Δέσποινα: Η φωνή σου...

Θεοφάνης: Τι η φωνή μου;

Δέσποινα: Μου αρέσει πολύ!

Θεοφάνης: Κι εμένα!

Δέσποινα: Η φωνή σου;

Θεοφάνης: Εννοώ η δική σου! Μου αρέσει η δική σου φωνή!

Δέσποινα: Έχω νέα πρόταση.

Θεοφάνης: Για να ακούσω!

Δέσποινα: Κάτω δεξιά έχει ένα κουμπάκι με μια κάμερα! Το πατάμε κι οι δύο με το τρία.

Θεοφάνης: Τώρα;

Δέσποινα: Τώρα.

Θεοφάνης: Μα δεν—

Δέσποινα: Το αναφέρουμε και το συμφωνούμε ευθύς αμέσως!

Θεοφάνης: Ας το κάνουμε αύριο.

Δέσποινα: Ή τώρα ή ποτέ! Αύριο θα—

Θεοφάνης: Εσύ—

Δέσποινα: Με το ένα, με το δύο, με το τρία!

Θεοφάνης: Δεν... Ας το αφήσουμε για μιαν άλλη φορά—

Δέσποινα: Κρίμα.

Θεοφάνης: Μια μικρή αναβολή!

Δέσποινα: Αφού αρνήθηκες την κάμερα, θα δώσουμε τα χέρια σε κάτι άλλο.

Θεοφάνης: Σε τι άλλο;

Δέσποινα: Αύριο είναι τα γενέθλιά μου!

Θεοφάνης: Έπρεπε να μου το έχεις πει νωρίτερα!

Δέσποινα: Γιατί;

Θεοφάνης: Θα προλάβω να ταχυδρομήσω το δώρο σου!

Δέσποινα: Αφού δεν ξέρεις που μένω.

Θεοφάνης: Θα σε ρωτούσα!

Δέσποινα: Κι εγώ σε ρώτησα αλλά εσύ... Εφτασφράγιστο μυστικό η διεύθυνσή σου!

Θεοφάνης: Άλλο εγώ.

Δέσποινα: Βέβαια! Δικηγόρος! Οι πληροφορίες με το σταγονόμετρο!

(Παύση αμηχανίας.)

Δέσποινα: Έχω κλείσει τραπέζι για δύο άτομα στη Σεμπρεβίβα!

Θεοφάνης: Τραπέζι; Στη Σεμπρεβ—

Δέσποινα: Ακριβώς! Στο όνομα Παπά. *(Ο Θεοφάνης κάνει να μιλήσει αλλά τον διακόπτει.)* Δεν είναι αυτό το επίθετό μου, αλλά σκέφτηκα ας είναι καλύτερα ουδέτερο όνομα! Ούτε δικό σου ούτε δικό μου! Τι; Θες στο δικό σου; Άμα θες τους τηλεφωνώ κι αλλάζω τ' όνομα! Βέβαια και να 'θελα να κάνω την κράτηση στ' όνομά σου, δεν θα μπορούσα. Τι να έλεγα; «Παρακαλώ ένα τραπέζι για δύο άτομα! Κρατημένο στον κύριο Χ.»

Θεοφάνης: Ποιο δικό μου; Τι είναι το Σεμπρεβίβα; Τι εννοείς;

Δέσποινα: Σεμπρεβίβα είναι από τα πιο γνωστά εστιατόρια στην πόλη! Πήρε το όνομα απ' το λουλούδι—

Θεοφάνης: Γνωρίζω το λουλούδι και την ιστορία του.

Δέσποινα: Άυπνη θα μείνω σήμερα! Όλη νύχτα θα λιγουρεύομαι την κουζίνα τους!

Θεοφάνης: Δεν θυμάμαι να είχαμε αναφέρει ότι θα συναντηθούμε.

Δέσποινα: Το αναφέρουμε τώρα! Είσαι καλεσμένος μου! Δεν μπορείς να αρνηθείς!

Θεοφάνης: Όμως ξεχνάς ότι αύριο μεσημέρι έχω κλείσει ραντεβού στον οδοντίατρο! Αν είμαι πρησμένος; Θεε να περάσεις τα γενέθλιά σου με κάποιον που θα έχει πρησμένο στόμα;

Δέσποινα: Σαββατιάτικα; Άλλαξε το ραντεβού! Και γιατί πρησμένος; Αφού δεν πονάς κάπου! Ραντεβού ρουτίνας είχες πει!

Θεοφάνης: Ρουτίνας, αλλά—

Δέσποινα: Μιλάμε ένα, ενάμιση μήνα! Δεν δέχομαι αντιρρήσεις!

Θεοφάνης: Όπως σου έχω αναφέρει, αποφεύγω να τρώω έξω!

Δέσποινα: Το Σεμπρεβίβα έχει υγιεινή κουζίνα! Σκέφτομαι τι να πρωτοπαραγγείλουμε!

Θεοφάνης: Φαντάσου τι θα γίνει όταν μείνεις έγκυος!

Δέσποινα: Μήπως δεν σε βολεύει η περιοχή;

Θεοφάνης: Δέσποινα, είναι λίγο—

Δέσποινα: Είναι στο κέντρο. Αφού καλύπτεις με πέπλο μυστηρίου τη διεύθυνσή σου, σκέφτηκα πιο safe επιλογή το κέντρο. Είσαι μακριά;

Θεοφάνης: Όχι, είμαι—

Δέσποινα: Λοιπόν αύριο! Στις εννιά να είσαι εκεί! Θα έλεγα με επίσημη ενδυμασία αλλά είσαι ικανός να μου πεις ότι δεν έχεις και γι αυτό δεν έρχεσαι!

Θεοφάνης: (Γελάει.)

Δέσποινα: Μη γελάς καθόλου!

Θεοφάνης: Δικηγόρος δίχως επίσημη ενδυμασία;

Δέσποινα: Σωστά! Δεν το σκέφτηκα! Μέχρι αύριο, θα μετράω τις ώρες!

(Παύση.)

Δέσποινα: Είσαι εδώ;

Θεοφάνης: Αμετακίνητος.

Δέσποινα: Αύριο θα πέσουν οι μάσκες!

Θεοφάνης: Εγώ σε γνωρίζω πολύ καλά!

Δέσποινα: Και για μένα έτσι είναι! Αλλά χωρίς την απόσταση ανάμεσά μας, θα 'ναι καλύτερα!

Θεοφάνης: Ίσως. Μερικές φορές. Άλλες όμως, η απόσταση βοηθάει!

Δέσποινα: Εγώ θέλω να σε κοιτώ στα μάτια για να σου πω.

Θεοφάνης: Τι να μου πεις;

Δέσποινα: Υπομονή μέχρι αύριο! Θα σου αποκαλύψω όλα μου τα μυστικά.

Θεοφάνης: Όπως διατάξεις, αγαπημένη μου!

Δέσποινα: Μην ξεχάσεις να μου στείλεις μήνυμα δώδεκα κι ένα λεπτό! Θέλω να είσαι ο πρώτος που θα μου ευχηθεί!

Θεοφάνης: Θα στείλω.

Δέσποινα: Θα περιμένω!

Θεοφάνης: Καλό σου βράδυ, Δέσποινα!

Δέσποινα: Καλή ξεκούραση!

Θεοφάνης: Σε φιλώ! *(Στιγμή.)* Παρ' τα! Την πάτησες για τα καλά! *(Ξαναπαίρνει το λάπτοπ και γράφει.)* Μπορούμε να κάνουμε μια μικρή αλλαγή στο αυριανό μας ραντεβού; Να το κανονίσουμε λίγο πιο νωρίς; *(Διαβάζοντας.)* Τι ώρα, δηλαδή; *(Γράφοντας.)* Κατά τις επτά! Επτά, νομίζω είναι μια χαρά! *(Διαβάζοντας.)* Έγινε! Ελπίζω να μην υπάρχει πρόβλημα από το εστιατόριο! Θα τους καλέσω και θα σε ενημερώσω! *(Γράφοντας.)* Θα περιμένω! *(Βγάζει το πουκάμισό του. Φαίνεται ότι φοράει μια στολή από μέσα. Μαύρο χρώμα. Παίρνει τα φαρμακευτικά προϊόντα από καναπέ και τραπέζι μαζί του και μπαίνει στο υπνοδωμάτιο. Ξαναβγαίνει φορώντας μόνο τη στολή γιατί έχει ξεχάσει μια αλοιφή. Μπαίνει στο υπνοδωμάτιο. Τα φώτα σβήνουν. Σκοτάδι.)*

2^Η ΣΚΗΝΗ

(Είναι ξημερώματα. Ο Θεοφάνης με τον Γιώργο βρίσκονται στο καθιστικό του σπιτιού. Ο Θεοφάνης φοράει τη μαύρη στολή. Κατά τη διάρκεια της συζήτησης, την ανοίγει από το μπροστινό φερμουάρ και βάζει στο σώμα του διάφορες αλοιφές.)

Θεοφάνης: Είσαι νηφάλιος;

Γιώργος: Πώς σου φαίνομαι;

Θεοφάνης: Για να δω. *(Τον πλησιάζει και τον μυρίζει.)* Κοντεύω να μεθύσω μόνο που σε μυρίζω.

Γιώργος: Για δέστε τον ξεμέθυστο!

Θεοφάνης: Εγώ δεν είμαι αλκοολικός!

Γιώργος: Και το Cabernet απ' το ψυγείο;

Θεοφάνης: Τι το Cabernet;

Γιώργος: Μ' αυτό δεν μεθάς;

Θεοφάνης: Με ένα ποτήρι;

Γιώργος: Σε ποιον τα πουλάς αυτά; Ένα ποτήρι ήταν μόνο;

Θεοφάνης: Ιδιάζουσα η σημερινή μέρα. *(Παύση.)* Ευτυχώς που δεν οδηγείς! Ώρες ώρες σκέφτομαι ότι μπορεί μ' ένα τρόπο να θες να αυτοκτονήσεις! Σαν αυτούς που επιστρέφοντας από διακοπές, τρακάρουν και λογαριάζονται γι' ατυχήματα ενώ στην πραγματικότητα είναι καθαρές αυτοκτονίες.

Γιώργος: Γιατί αυτοκτονίες;

Θεοφάνης: Άρνηση επιστροφής στην καθημερινότητά τους.

Γιώργος: Να αφήσεις ήσυχη την καθημερινότητά μου!

Θεοφάνης: Βέβαια, το ξανασκέφτομαι και καταλήγω ότι με σένα δεν ισχύει κάτι τέτοιο! Γνωρίζω με ποιον έχω να κάνω!

Γιώργος: Ποτέ δεν ξέρεις τι κουβαλάει ο συνάνθρωπος! *(Δίνοντάς του ένα cd.)* Πάρε κι αυτό! Δωράκι!

Θεοφάνης: Τι είναι;

Γιώργος: Το τραγούδι που ηχογραφήσαμε! Άκουσέ το! Εμπρός λέγε! Γιατί με φώναξες άρον άρον;

Θεοφάνης: Ωραίος βγαίνεις στη φωτογραφία! Ρετουσαρισμένη;

Γιώργος: Λέγε τώρα τι θες βραδιάτικα!

Θεοφάνης: Πέντε τα ξημερώματα! Όχι βραδιάτικα!

Γιώργος: Ακόμη χειρότερα. Τι έγινε;

Θεοφάνης: Η Δέσποινα.

Γιώργος: Δέσποινα είναι το κορίτσι;

Θεοφάνης: Ναι.

Γιώργος: Τι έγινε; Μας έριξε χυλόπιτα και τα τσούζουμε;

Θεοφάνης: Μακάρι.

Γιώργος: Τι μακάρι;

Θεοφάνης: Να μου έριχνε χυλόπιτα.

Γιώργος: Θα με τρελάνεις!

Θεοφάνης: Δύσκολα τα πράγματα.

Γιώργος: Θα με σιάσεις; Λέγε τι έγινε;

(Ακούγονται γαβγίσματα απ' το δρόμο.)

Θεοφάνης: Σε ακολούθησε;

Γιώργος: Εννοείται!

Θεοφάνης: Πες του να πάψει. Θα αναστατώσει τη γειτονιά.

Γιώργος: Σκύλος είναι!

Θεοφάνης: Κάνε κάτι θα μας κάνουν παρατήρηση.

Γιώργος: Κοτζάμ δικηγόρος είσαι! Στην παρατήρηση κωλώνεις;

Θεοφάνης: Βγες στο μπαλκόνι και—

Γιώργος: Πέσαμε και σε βετζετέριαν τύπο! Άμα είχες κανένα ζαμπονάκι, κάτι θα γινόταν!

Θεοφάνης: Δώσε τυρί.

Γιώργος: Δεν κάνει.

Θεοφάνης: *(Δίνοντάς του μια μπρουσκέτα.)* Πάρε αυτό.

Γιώργος: *(Δοιμάζοντας.)* Τίγκα πιπέρι κι αλάτι. Θα μου το πεθάνεις το κακόμοιρο και μετά θα λες ότι ήθελε να αυτοκτονήσει. *(Βγάζει από την τσέπη του μια λιχουδιά και βγαίνει στο μπαλκόνι.)* Λάκι! Πιάσε! *(Μπαίνοντας μέσα.)* Για συνέχισε. Τι έγινε με το κορίτσι;

Θεοφάνης: Εκεί που μιλάγαμε στο chat, ξαφνικά χτυπάει κλήση.

(Παύση.)

Γιώργος: Και;

Θεοφάνης: Ήταν η Δέσποινα.

Γιώργος: Το φαντάστηκα!

Θεοφάνης: Ρε, ακούς τι σου λέω; Εκεί που γράφαμε ωραία και καλά, ξαφνικά χτυπάει κλήση.

Γιώργος: Που είναι το περίεργο;

Θεοφάνης: Χωρίς καμία προειδοποίηση, τσουπ τηλεφωνεί.

Γιώργος: Μιλήσατε;

Θεοφάνης: Εκείνη τη φορά, όχι.

Γιώργος: Αλλά;

Θεοφάνης: Πέντε λεπτά αργότερα.

Γιώργος: Ωραία. Τι είπατε;

Θεοφάνης: Θα έρθουμε και σε αυτό.

Γιώργος: Σβέλτα. Στο λάου λάου με πας κι είμαι από δουλειά.

Θεοφάνης: Άκου να δεις, φίλε μου! Παίρνει τηλέφωνο χωρίς να έχουμε πει ποτέ τίποτε. Δεν ήταν συμφωνημένο, καταλαβαίνεις;

Γιώργος: Τα δικηγορίστια να τα αφήσεις για τα δικαστήρια! Όχι στη Δέσποινα!

Θεοφάνης: Αυτό είπα κι εγώ και της απάντησα.

Γιώργος: Πάλι καλά!

Θεοφάνης: Είσαι έτοιμος; Σκάει η βόμβα!

Γιώργος: Είναι παντρεμένη;

Θεοφάνης: Τι παντρεμένη ρε; Όλο κοτσάνες λες. Η Δέσποινα δεν είναι τέτοιος άνθρωπος.

Γιώργος: Με το μπαρντόν.

Θεοφάνης: Αύριο.

Γιώργος: Τι αύριο;

Θεοφάνης: Σήμερα δηλαδή.

Γιώργος: Ναι.

Θεοφάνης: Έχει...

Γιώργος: Τι έχει; Θα με σκάσεις!

Θεοφάνης: Ορίστε, πάρε διάβασε. *(Του δίνει τον υπολογιστή.)*

Γιώργος: *(Διαβάζοντας από τον υπολογιστή.)* «Χιλιόχρονη! Με όλα τα καλά κι ό,τι επιθυμείς να έρθει στην πόρτα σου! Ελπίζω να είμαι ο πρώτος! Δώδεκα και ένα ακριβώς! Σε φιλώ!» Γιορτάζει;

Θεοφάνης: Γενέθλια! Έχει τα γενέθλιά της!

Γιώργος: Ωραία! Να τη χαιρέσει!

Θεοφάνης: Ρε μας δουλεύεις; Για καλό ήρθες;

Γιώργος: Τι κακό είπα;

Θεοφάνης: Έχει γενέθλια και θέλει να πάμε να φάμε! Έκλεισε τραπέζι σε εστιατόριο. Έχουμε ραντεβού αύριο στις επτά. Στο Σεμπρεβίβα. Κατέβασε τον κατάλογο κι από σήμερα λιγουρεύεται τί θα φάει αύριο! Έχει, λέει, υγιεινή κουζίνα γιατί ξέρει ότι εγώ δεν τρώω ό,τι κι ό,τι.

Γιώργος: Άντε να το γιορτάσετε από κοντά!

Θεοφάνης: Ρε πας καλά;

Γιώργος: Γιατί;

Θεοφάνης: Δεν μπορώ να πάω.

Γιώργος: Στο εστιατόριο;

Θεοφάνης: Ούτε στο εστιατόριο ούτε να συναντήσω τη Δέσποινα.

Γιώργος: Μια χαρά θα πας! Ας ευχηθούμε να είναι καμιά ωραία γιατί εσύ θα γουστάρεις άλλη γκόμενα μετά από δέκα χρόνια!

Θεοφάνης: Δεν θα πάω.

Γιώργος: Θα πας.

Θεοφάνης: Μην επιμένεις.

Γιώργος: Μίλησες με τον γιατρό σου;

Θεοφάνης: Όχι.

Γιώργος: Που είναι το πρόβλημα;

Θεοφάνης: Κι αν χτυπήσω πουθενά;

Γιώργος: Θα φοράς τη στολή σου.

Θεοφάνης: Και στα χέρια; Τι θα της πω;

Γιώργος: Θα είσαι προσεκτικός! Δεν θα χτυπήσεις! Θα παραγγείλεις κάτι που δεν θα χρειάζεται να ασκήσεις πίεση.

Θεοφάνης: Γιώργο, δεν γίνονται αυτά που λες.

Γιώργος: Τότε, φόρεσε τα γάντια.

Θεοφάνης: Μπράβο! Ευχαριστώ! Πως δεν το είχα σκεφθεί! Με έσωσες!

Γιώργος: Ρε, σταμάτα με την ειρωνεία!

Θεοφάνης: Θα φοράω τα γάντια με την κοπέλα; Και δεν θα με ρωτήσει τι είναι αυτά τα μαύρα γάντια; Τι θα της πω;

Γιώργος: Ότι είσαι ευγενής! Γόνος αριστοκρατικής οικογενείας που δεν βγάζετε τα γάντια σας!

Θεοφάνης: Γιώργο, κόφτο. Δεν θα πάω.

Γιώργος: Γιατί είσαι μέσα στην άρνηση;

Θεοφάνης: Γιατί; Γιατί; Πως θα πάω; Κι αν μου πει μετά να πάω σπίτι της; Δεν θα μου το 'λεγε. Αλλά αν; Τι θα της πω; Δεν μπορώ; Αν με ξαναρωτήσει που μένω; Κι αν επιμένει να της πω; Αν στο εστιατόριο δεν τα καταφέρω χωρίς τα γάντια; Αν τα χέρια μου ματώσουν, τι θα πει η Δέσποινα; Θα καταλάβει ότι δεν έχει μέλλον μαζί μου και τι θα κάνει; Θα εξαφανιστεί. Γιατί να συνεχίσει να έχει παρτίδες με μένα; Μπορώ να της προσφέρω κάτι περισσότερο;

Γιώργος: Θα πας σε ένα ωραίο εστιατόριο με μια κοπέλα που σου αρέσει και θα φάτε. Εσύ θα φοράς τη στολή σου και το σώμα σου δεν θα πάθει τίποτε. Θα γνωριστείτε και σιγά σιγά θα της πεις και για το θέμα σου.

Θεοφάνης: Σήμερα;

Γιώργος: Όχι σήμερα. Στην πορεία της σχέσης.

Θεοφάνης: Ποιας σχέσης ρε Γιώργο; Κοροιδευόμαστε;

Γιώργος: Θεοφάνη, θα πας. Είσαι ένας λειτουργικός άνθρωπος με κάποιες αδυναμίες.

Θεοφάνης: Δεν έχω δέρμα! Δεν είναι ότι έχω κάποιες αδυναμίες!

Γιώργος: Εργάζεσαι; Πας σούπερ μάρκετ μόνος σου; Είσαι μια χαρά! Προσέχεις σε κάποια θέματα, λίγο παραπάνω! Αν σου λέγανε ότι είχες πρόβλημα στα νεφρά; Τι θα

΄κανες; Δεν θα ξανάτρωγες έξω; Απλά, θα φρόντιζες να μην τρως αυτά που θα σε έβλαπταν.

Θεοφάνης: Δεν είναι το ίδιο.

Γιώργος: Τηλεφώνησε στον γιατρό σου και θα δεις. Κι εκείνος θα σου πει να πας!

Θεοφάνης: Κι αν μου πει να έρθουμε σπίτι;

Γιώργος: Ας έρθετε! Μια ζωή τακτοποιημένο το έχεις!

Θεοφάνης: Γιατί κάνεις ότι δεν καταλαβαίνεις;

Γιώργος: Ώρες ώρες είναι σα να μιλάω με γκόμενα.

Θεοφάνης: Με γκόμενα μιλάς. Λέγε τώρα. Τι κάνω σε αυτή την περίπτωση;

Γιώργος: Δεν θα σου το πει. Αλλά αν σου κάνει καμιά πρόταση για σπίτι, μπορείς να έρθεις και δεν είναι ανάγκη να πηδηχτείτε.

Θεοφάνης: Δεν θα το κάνουμε σήμερα. Δεν θα το κάνουμε αύριο. Τι θα της λέω;

Γιώργος: Ρε ακούς τι λες; Θα σκεφτούμε τι θα της λες μετά από δυο μήνες;

Θεοφάνης: Άμα δεν έχω τι να της πω μετά από δύο μήνες, δεν έχει νόημα να φάω σήμερα μαζί της.

Γιώργος: Βγες σήμερα. Το αύριο είναι αύριο. Βλέπουμε τι θα κάνεις.

Θεοφάνης: Γιώργο, δεν θέλω να τη χάσω!

Γιώργος: Άμα βγείτε θα την χάσεις;

Θεοφάνης: Δεν θέλω να σταματήσουμε να μιλάμε τα βράδια.

Γιώργος: Και γιατί να σταματήσετε;

Θεοφάνης: Γιατί θα καταλάβει ότι δεν υπάρχει προοπτική και θα εξαφανιστεί.

Γιώργος: Ενώ αν δεν βγεις; Θα συνεχίζετε να μιλάτε; Και δεν θα σου πει να κανονίσετε άλλη έξοδο;

Θεοφάνης: Θα βγούμε τώρα.

Γιώργος: Στάσου γιατί δεν ξέρω αν φταίνε τα ούσια ή εσύ πας να με τρελάνεις. Τόση ώρα σου λέω να πας κι εσύ μου λες ότι δεν θες!

Θεοφάνης: Είπα ότι η Δέσποινα θα βγει με τον Θεοφάνη.

Γιώργος: Κι εγώ τι λέω;

Θεοφάνης: Δεν είπα ότι θα πάω εγώ.

Γιώργος: Δεν θα πας αλλά η Δέσποινα θα γευματίσει με τον Θεοφάνη!

Θεοφάνης: Ακριβώς!

Γιώργος: Τέλεια τα κανόνισες! Ας πάω κι εγώ για ύπνο!

Θεοφάνης: Έχουμε δουλειά!

Γιώργος: Τι δουλειά; Αφού βρήκες λύση και να φάει η Δέσποινα με τον Θεοφάνη κι εσύ να μην πας!

Θεοφάνης: Έχουμε να πούμε πολλά!

Γιώργος: Για ποιο θέμα;

Θεοφάνης: Εσύ θα γευματίσεις με τη Δέσποινα!

Γιώργος: Ποιος;

Θεοφάνης: Εσύ!

Γιώργος: Εγώ;

Θεοφάνης: Εσύ παριστάνοντας εμένα!

Γιώργος: Στάσου φίλε μου!

Θεοφάνης: Τι σόι καλλιτέχνης είσαι;

Γιώργος: Τραγουδιστής είμαι, όχι—

Θεοφάνης: Ό,τι κι αν είσαι, πρέπει να με καλύψεις.

Γιώργος: Ξέχνα το.

Θεοφάνης: Μία φορά. Μόνο μία φορά.

Γιώργος: Ρε τρελάθηκες;

Θεοφάνης: Δεν θα καταλάβει τίποτε. Σου το υπόσχομαι.

Γιώργος: Θα μας πάει μέσα για εξαπάτηση!

Θεοφάνης: Τίποτε άσχημο δεν θα γίνει.

Γιώργος: Φωτογραφίες δεν έχετε ανταλλάξει;

Θεοφάνης: Όχι, βέβαια.

Γιώργος: Στο προφίλ της δεν έχει;

Θεοφάνης: Ούτε εκείνη ούτε εγώ.

Γιώργος: Και καλά εσύ, είσαι περίεργος! Αλλά εκείνη; Να δεις που κάποιο λάκκο έχει η φάβα.

Θεοφάνης: Κανένα λάκκο. Απλά δεν ψάχνεται. Τι κάνεις; Άσε το μπουφάν! Μη φεύγεις!

Γιώργος: Να μείνω και να ακούω τις παλαβομάρες σου; Κι αν με ξέρει; Τραγουδιστής είμαι!

Θεοφάνης: Η Δέσποινα δεν ακούει σκυλάδικα κι ούτε πάει σε μπουζουξίδικα. Που να σε ξέρει; Δεν είσαι κι ο Νταλάρας! Χαλάρωσε. Θα σου πω τι έχουμε συζητήσει και θα πάνε όλα τέλεια!

Γιώργος: Και να μοιάζαμε; Να πω! Εμείς είμαστε άσπρο ο ένας, μαύρο ο άλλος!

Θεοφάνης: Γνωρίζομαστε από πέντε χρονών. Εγώ θα μπορούσα να υποδυθώ εσένα!

Γιώργος: Δεν μιλάς σοβαρά!

Θεοφάνης: Εύκολα!

Γιώργος: Κι εύκολα;

Θεοφάνης: Βέβαια! Γνωρίζω ακριβώς τι θα έλεγες σε μια γυναίκα!

Γιώργος: Εγώ όμως δεν έχω ιδέα γιατί εσύ είσαι στρείδι!

Θεοφάνης: Γι αυτό θα σου κάνω μάθημα! Φτιάχνω καφέ κι έχουμε αρκετές ώρες μπροστά μας να τα μάθεις όλα! Άκου! Ηρέμησε κι ο Λάκι! Συναινεί!

Γιώργος: Ρε τι με βρήκε!

(Ο Θεοφάνης κατευθύνεται προς την κουζίνα.)

Θεοφάνης: Ζεστό ή κρύο να ετοιμάσω; Άλλαξα και το ραντεβού! Από εννιά που είχε κλείσει τραπέζι, της ζήτησα να το κάνουμε επτά! Να γευματίσετε και μετά να πας στο μαγαζί!

Γιώργος: Σε ευχαριστώ που με σκέφτεσαι!

Θεοφάνης: Σε μένα αν δεν προλάβεις πριν, έρχεσαι μετά το μαγαζί! Δεν χάθηκε ο κόσμος!

(Σκοτάδι.)

3^Η ΣΚΗΝΗ

Θεοφάνης: Δεν προσπάθησες.

Γιώργος: Δεν τα κατάφερα.

Θεοφάνης: Εσύ είσαι μανούλα σε κάτι τέτοια. Δεν μπορούσες να βρεις μια κατάλληλη στιγμή ή έστω μια δικαιολογία;

Γιώργος: Όλα δικά σου τα θες!

Θεοφάνης: Ας έκανες πως παίζεις με το κινητό σου κι ας την φωτογράφιζες!

Γιώργος: Δεν θα με καταλάβαινε;

Θεοφάνης: Και τι μ' αυτό; Θα την διέγραφες μπροστά της και θα την επανάφερεις στη μνήμη του κινητού αργότερα!

Γιώργος: Εγώ είμαι η μανούλα, όπως λες, αλλά εσύ είσαι φουλ του άσσου στην κομπίνα!

Θεοφάνης: Ένεκα του επαγγέλματος!

Γιώργος: Δικηγόρος νόμιζα ότι ήσουν, όχι μαφιόζος!

Θεοφάνης: Ή ας έλεγες να βγάλετε μαζί μια φωτογραφία! Αναμνηστική από το πρώτο σας ραντεβού! Ούτε αυτό σκέφτηκες;

Γιώργος: Θα μου 'λεγε να της τη στείλω.

Θεοφάνης: Και;

Γιώργος: Καταρχάς από ποιον λογαριασμό;

Θεοφάνης: Θα μπορούσες να της πεις ότι δεν έχεις data κι ότι θα το έκανες από το Wi-Fi του σπιτιού σου!

Γιώργος: Κι ας πούμε ότι αυτό μπορούσα να το πω!

Θεοφάνης: Τι άλλο;

Γιώργος: Ο κόσμος δεν κινείται γύρω από εσένα!

Θεοφάνης: Γιατί το λες;

Γιώργος: Από που θα της έστελνα τη φωτογραφία; Αυτό θα ήταν το μοναδικό πρόβλημα!

Θεοφάνης: Αλλά;

Γιώργος: Τραγουδιστής είμαι, διάολε! Κι αν έδειχνε τη φωτογραφία σε καμιά φίλη της και μ' αναγνώριζε;

Θεοφάνης: Είναι κι αυτό!

Γιώργος: Είσαι και δικηγόρος!

Θεοφάνης: Κόφτο.

Γιώργος: Να μάθεις να καλύπτεις τα νώτα σου!

Θεοφάνης: Ήθελα να τη δω!

Γιώργος: Ας πήγαινες εσύ στο ραντεβού!

Θεοφάνης: Είναι όμορφη;

Γιώργος: Σου είπα.

Θεοφάνης: Είναι;

Γιώργος: Όμορφη, αδύνατη, με ξανθά μαλλιά.

Θεοφάνης: Μάτια;

Γιώργος: Μαύρα.

Θεοφάνης: Δεν σου κρύβω ότι πέρασε από το μυαλό μου να έρθω να σας δω, έστω κι από μακριά!

Γιώργος: Και δεν ερχόσουν!

Θεοφάνης: Σκέφτηκα ότι μπορεί να σε κομπλάρω και λέω ας μην...

Γιώργος: Καλά, καλά! Πες ότι φοβόσουν!

Θεοφάνης: Τι να φοβηθώ;

Γιώργος: Τη διαπίστωση του πόσο μαλάκας είσαι που δεν βγήκες με τη Δέσποινα! (Παύση.) Πάντως την έχω ξαναδεί.

Θεοφάνης: Τη Δέσποινα;

Γιώργος: Ναι.

Θεοφάνης: Που;

Γιώργος: Στο μαγαζί.

Θεοφάνης: Ποιο μαγαζί;

Γιώργος: Τι ποιο μαγαζί; Εκεί που τραγουδάω!

Θεοφάνης: Τη Δέσποινα; Αποκλείεται.

Γιώργος: Βρε άμα σου λέω!

Θεοφάνης: Εσύ είσαι σκνίπα κάθε βράδυ!

Γιώργος: Σκνίπα ή όχι, τη θυμάμαι!

Θεοφάνης: Τι ακριβώς θυμάσαι;

Γιώργος: Εκείνη και την παρέα της!

Θεοφάνης: Μεγάλη παρέα;

Γιώργος: Αρκετά.

Θεοφάνης: Νέα είναι! Ωραία είναι! Που το κακό; Βγήκε να διασκεδάσει!

Γιώργος: Ήσουν σίγουρος ότι η Δέσποινα δεν πηγαίνει σε μπουζουξίδικα!

Θεοφάνης: Είναι καιρός που την είδες;

Γιώργος: Δεν έχω και καταγραφικό.

Θεοφάνης: Πάνω από δύο μήνες;

Γιώργος: Πολλά ζητάς!

Θεοφάνης: Αν δεν θυμάσαι λεπτομέρειες, ας μην το αναφέρεις καθόλου!

Γιώργος: Πάντως στην παρέα ήταν κι ένας άντρας όλη την ώρα δίπλα της. Τύφλα στο μεθύσι! Ζήτηγα παραγγελιά ένα τραγούδι. (Παύση.) Στάσου! Ξέρεις τι ήθελε να ακούσει;

Θεοφάνης: Και να μου πεις, δώρο άδωρο!

Γιώργος: Είχε σπάσει τα νεύρα και στην ορχήστρα.

Θεοφάνης: Γι αυτό θα τον βαρέθηκε κι η Δέσποινα.

Γιώργος: Το τραγούδι που ζητούσε κυκλοφόρησε πριν τρεις μήνες. Άρα κάπου τότε θα 'ταν που τους είδα και στο μαγαζί!

Θεοφάνης: Τρεις μήνες πριν ή μέσα στους τελευταίους τρεις μήνες;

Γιώργος: Νομίζω ότι ήταν όταν πρωτοκυκλοφόρησε γιατί—

Θεοφάνης: Μάλλον κατάλαβε κι η Δέσποινα πόσο μαλάκας είναι και τον έδιωξε. (Παύση.) Εμένα άλλο είναι που με ανησυχεί.

Γιώργος: Τι;

Θεοφάνης: Δεν φαντάζομαι να σε αναγνώρισε;

Γιώργος: Αν της θύμιζα κάτι, δεν θα το 'λεγε;

Θεοφάνης: Αυτό λέω κι εγώ! Κάτι θα ανέφερε.

Γιώργος: Ελπίζω να μην ξανάρθει στο μαγαζί γιατί τότε...

Θεοφάνης: Τότε είμαστε χαμένοι από χέρι.

Γιώργος: Θα με κάνει ρεζίλι!

Θεοφάνης: Μέχρι τότε! Βλέπουμε!

Γιώργος: Ωραίος είσαι εσύ! Όταν πρόκειται για τους άλλους «βλέπουμε»! Για θυμήσου την χθεσινή μας κουβέντα! «Αν δεν έχω τι να πω στη Δέσποινα μετά από δύο μήνες, δεν έχει νόημα κανένα να τη συναντήσω αύριο!»

Θεοφάνης: Και να έρθει ξανά από το μαγαζί, κάτι θα σκεφτείς και θα ξεγλιστρήσεις!

Γιώργος: Άλλος έχει το όνομα κι άλλος τη χάρη!

Θεοφάνης: Ποια χάρη;

Γιώργος: Τη δικηγορίστικη!

Θεοφάνης: Τι έγινε με αυτή σου την ιδιότητα κύριε Θεοφάνη; Της είπες ό,τι συμφωνήσαμε;

Γιώργος: Λέξη προς λέξη!

Θεοφάνης: Δηλαδή.

Γιώργος: Της είπα ότι όλον αυτόν τον καιρό ετοιμάζομαι για μια δίκη μείζονος σημασίας, μια δίκη που θα είναι σταθμός στην καριέρα μου κι ότι δυστυχώς σε δυο εβδομάδες μετακομίζω για κάποιο χρονικό διάστημα στη Θεσσαλονίκη. Αλλά εμείς δεν θα χαθούμε! Θα μείνουμε πιστοί στο καθημερινό βραδινό μας ραντεβού!

Θεοφάνης: Ωραία!

Γιώργος: Ικανοποιημένος; Την περνάω την τάξη;

Θεοφάνης: Μόνο! Κερδίζεις και μπόνους!

Γιώργος: Άσε με τώρα να ξαπλώσω εδώ κανένα μισαωράκι γιατί σήμερα στο μαγαζί θα κοιμάμαι όρθιος!

Θεοφάνης: Κι εκείνη;

Γιώργος: Κράτησε τα χέρια μου μέσα στα δικά της κι είπε με λάγνο ύφος «θα σε περιμένω».

Θεοφάνης: Θα σταματήσεις να παίζεις με τον πόνο μου;

Γιώργος: Τι θες πια άνθρωπέ μου; Άσε με να ξεκουραστώ. Θα πάω για δουλειά κι αντι να τραγουδάω, θα χασμουριέμαι.

Θεοφάνης: Τι σου απάντησε η Δέσποινα;

Γιώργος: Τι άλλο να μου πει; Ότι θα τα λέμε από το chat κι ότι μέχρι να φύγω θέλει να κάνουμε περισσότερη παρέα!

Θεοφάνης: Άρα της άρεσα!

Γιώργος: Εγώ της άρεσα! Εσένα ούτε που σε ξέρει!

Θεοφάνης: Τι λες βρε εξυπνάκια; Δυο μήνες μιλάμε με τις ώρες κάθε βράδυ! Είδε εσένα και θαμπώθηκε!

Γιώργος: Καλά καλά. Ας της έλεγες εσύ ότι θα έλειπες για μήνες στη Θεσσαλονίκη και βλέπουμε τι θα σου απαντούσε!

Θεοφάνης: Θα με περίμενε! Αφού ταιριάζουμε πολύ!

Γιώργος: Πλάκα στην πλάκα, θα ήμαστε αχτύπητο δίδυμο!

Θεοφάνης: Με τη Δέσποινα ταιριάζουμε! Για εμάς ούτε κατά διάνοια—

Γιώργος: Στις γκόμενες λέω! Εσύ θα τις έριχνες με όλα αυτά τα φιλοσοφικορομαντικά και μετά θα βλέπανε εμένα! Καμία δεν θα μπορούσε να ξεκολλήσει!

Θεοφάνης: Υπονοείς κάτι για την εμφάνισή μου;

Γιώργος: Ωχ μωρέ αδερφάκι μου! Μια πλάκα κάναμε!

Θεοφάνης: Να λείπουν οι πλάκες! Άκου δίδυμο! Εγώ με σένα!

Γιώργος: Καλά! Δεν θα ξαναζητήσεις χάρη;

Θεοφάνης: Δεν φαντάζομαι να της την έπεσες;

Γιώργος: Κάτι μου πέρασε από το μυαλό αλλά λέω—

Θεοφάνης: Είσαι μαλάκας! Να είσαι σίγουρος ότι θα το καταλάβω όταν ξαναμιλήσουμε!

Γιώργος: Ας μη μου 'λεγες να πάω!

Θεοφάνης: Μα ούτε μια φωτογραφία;

Γιώργος: Δεν τρώγεσαι!

Θεοφάνης: Όλα εγώ πρέπει να σου τα λέω;

Γιώργος: Θα βγάλω όταν θα ξαναβγούμε!

Θεοφάνης: Της την έπεσες; Θα ξαναβγείτε;

Γιώργος: Δεν άκουσες; Θέλει να κάνουμε περισσότερη παρέα μέχρι να ξενιτευτώ!

Θεοφάνης: Κι εσύ τι της απάντησες;

Γιώργος: Κούλαρε! Δεν θα ξαναβγούμε!

Θεοφάνης: Τι της είπες;

Γιώργος: Ότι θα είμαι πνιγμένος στη δουλειά μέχρι να φύγω και θα πρέπει να δουλεύω απερίσπαστος και τέτοιες μπουρδες!

Θεοφάνης: Πάλι καλά!

Γιώργος: Άμα θες όμως να ξαναβγώ να μου πεις!

Θεοφάνης: Πέσε να ξεκουραστείς τώρα. Θα σέρνεσαι στο μαγαζί.

Γιώργος: Τώρα το σκέφτηκες!

Θεοφάνης: Ο σκύλος τόση ώρα δεν ακούγεται καθόλου.

Γιώργος: Εξαντλήθηκε από τα παιχνίδια με τη Δέσποινα και μάλλον αποκοιμήθηκε στο πεζοδρόμιο!

Θεοφάνης: Πάνω στο πάσο έχει κάτι μπισκοτάκια. Να τα πάρεις φεύγοντας να του τα δώσεις.

Γιώργος: Κράτα τα. Να έχουμε κάτι να του δίνουμε όταν θα 'ρχομαι από 'δω.

Θεοφάνης: Έχει κι άλλα στο ντουλάπι! *(Χαμηλώνει τα φώτα και πηγαίνει προς το υπνοδωμάτιο.)* Άκου να ξαναβγείς! Δεν σφάξανε!

(Ακούγεται το κουδούνι εξώπορτας και γαβγίσματα του Λάκι.)

Θεοφάνης: *(Εμφανίζεται ξανά στο σαλόνι.)* Ποιος είναι;

Γιώργος: Εμένα ρωτάς;

Θεοφάνης: Δεν περιμένω κανέναν.

Γιώργος: Δεν μπορεί ένας άνθρωπος εδώ μέσα να ξεκουραστεί.

Θεοφάνης: Ο μόνος, ο οποίος έρχεται ακάλεστος στο σπίτι μου, είσαι εσύ. Κι εσύ είσαι ήδη εδώ.

Γιώργος: Ενώ καλεσμένοι έρχονται πολλοί!

Θεοφάνης: Θα σωπάσεις να μπορέσω να βγάλω μιαν άκρη;

Γιώργος: Δεν πας στο θυροτηλέφωνο να ρωτήσεις ποιος είναι;

Θεοφάνης: Να δεις που θα είναι από την εταιρεία με τις στολές!

Γιώργος: Ποιες στολές;

Θεοφάνης: *(Δείχνοντας τις στολές που φοράει.)* Τους έβαλα τις φωνές χθες και μάλλον τις φέρανε κιόλας!

Γιώργος: Σάββατο βράδυ; Φέραν τις στολές;

Θεοφάνης: Δίκιο έχεις.

(Ακούγεται ξανά κουδούνι της εξώπορτας.)

Γιώργος: Τι θα γίνει; Θα δεις ποιος είναι;

Θεοφάνης: Σςςςςς. Χτυπάει και στους δίπλα. Άκου.

Γιώργος: Κανένας πλασιέ;

Θεοφάνης: Τέτοια ώρα; Θα τους κάνω μήνυση.

Γιώργος: Πας καλά; Να γράψεις όνομα στο κουδούνι, να μην σε ζαλίζουν άσκοπα!

Θεοφάνης: Σταμάτησε κι ο σκύλος—

Γιώργος: *(Πετάγεται.)* Ρε βγες στο μπαλκόνι να δεις τι έγινε.

Θεοφάνης: Μείνε, πάω εγώ.

Θεοφάνης: *(Μπαίνοντας μέσα σκοντάφτει στο περβάζι της μπαλκονόπορτας.)* Είναι ένα κορίτσι και παίζει με τον Λάκι.

Γιώργος: Έχει γούστο!

Θεοφάνης: Τι γούστο;

Γιώργος: Στάσου να δω.

Θεοφάνης: Με προσοχή. Μην σε δει.

Γιώργος: Νομίζω ότι πρέπει στ' αλήθεια να μετακομίσεις!

Θεοφάνης: Τι έγινε;

Γιώργος: Η Δέσποινα.

Θεοφάνης: Τι η Δέσποινα;

Γιώργος: Είναι στην εξώπορτα!

Θεοφάνης: *(Αφωνος.)*

Γιώργος: Της είπες ποτέ που μένεις;

Θεοφάνης: Και βέβαια όχι.

Γιώργος: Θα με ακολούθησε!

Θεοφάνης: Σε ακολούθησε;

Γιώργος: Άλλη λογική εξήγηση δεν υπάρχει.

Θεοφάνης: Μαντάρα τα έκανες! Μία δουλειά! Μία δουλειά κι αυτή...

Γιώργος: Δεν πας να ανοίξεις λέω εγώ;

Θεοφάνης: Να ανοίξω; Και τι να της πω;

Γιώργος: Άνοιξε και θα αυτοσχεδιάσουμε!

Θεοφάνης: Να ανοίξω. Να ανοίξω. Εγώ φταίω που σε εμπιστεύτηκα!

(Σκοτάδι.)

4^Η ΣΚΗΝΗ

(Η Δέσποινα, ο Γιώργος και ο Θεοφάνης είναι καθισμένοι στον καναπέ.)

Θεοφάνης: Θέλετε να παραγγείλουμε κάτι;

Γιώργος: Μόλις φάγαμε.

(Παύση αμηχανίας.)

Θεοφάνης: Γλυκό! Ένα γλυκάκι μετά το φαγητό είναι ό,τι πρέπει!

Δέσποινα: Δεν ήθελα να ενοχλήσω. Νόμιζα ότι θα-

Θεοφάνης: Δεν ενοχλείς. Κρασί; Λίγο κρασί κι όλα-

Γιώργος: Γιατί με ακολουθήσες;

Θεοφάνης: Θεοφάνη, ντροπή. Δεν μιλάνε έτσι σε μια κυρία!

Δέσποινα: Ήθελα να μάθω που μένεις.

Γιώργος: Ας με ρώταγες.

Δέσποινα: Σε ρώτησα.

Γιώργος: Πότε;

Θεοφάνης: Για να το λέει, θα σε ρώτησε και δεν θα το θυμάσαι.

Γιώργος: Και τι σου είπα;

Δέσποινα: Δεν απάντησες.

Γιώργος: Κάποιο λόγο θα 'χα!

Δέσποινα: Υπέθεσα ότι δίσταζες επειδή δεν γνωριζόμασταν. Συγγνώμη, δεν ήθελα να-

Θεοφάνης: Άλλωστε τώρα ο Θεοφάνης θα μετακομίσει.

Γιώργος: Ωραία, έμαθες που μένω!

Δέσποινα: Δε φαντάστηκα ότι θα σε αναστάτωνε τόσο πολύ!

Θεοφάνης: Μην τον παρξεηγείς! Φαντάσου ταράζεται όταν του τηλεφωνούν, αν πριν δεν τον έχουν ενημερώσει!

Δέσποινα: Το γνωρίζω.

Γιώργος: Γιατί φαγώθηκες να μάθεις που μένω;

Δέσποινα: Ήθελα να σου αποκαλύψω ένα μυστικό. Σου το είχα αναφέρει.

Γιώργος: Πότε;

Θεοφάνης: Μήπως σας ενοχλώ;

Δέσποινα: Ίσως πρέπει να—

(Η Δέσποινα κάνει πως ετοιμάζεται να φύγει κι ο Θεοφάνης της κάνει νόημα να μείνει.)

Γιώργος: *(Στον Θεοφάνη.)* Δεν ενοχλείς.

Δέσποινα: Χθες βράδυ.

Γιώργος: Μπορούσες να το γράψεις.

Δέσποινα: Δεν μου ήταν εύκολο. Καλύτερα από κοντά.

Γιώργος: Δύο ώρες είμαστε μαζί, γιατί δεν το πες;

Δέσποινα: Δεν τα κατάφερα.

Θεοφάνης: Πηγαίνω στο δωμάτιο για λίγο.

Δέσποινα: Μείνε, ας το αφήσουμε για μια επόμενη φορά. Αρκετά σας αναστάτωσα.

Θεοφάνης: Μα τι λες! Έκανες τόσο δρόμο να του φανερώσεις τα μυστικά σου και θα φύγεις χωρίς να πεις λέξη από δαύτα;

Δέσποινα: Είσαι πολύ καλός!

(Ακούγονται γαβγίσματα από το δρόμο.)

Δέσποινα: *(Στον Γιώργο.)* Ο φίλος σου κάνει φασαρία!

Θεοφάνης: Τον γνώρισες;

Δέσποινα: Περίμενε ακριβώς έξω από το μαγαζί όση ώρα γευματίσαμε!

Θεοφάνης: Να και κάποιος που τον αντέχει!

Δέσποινα: Κι εσύ, άλλος ένας!

Γιώργος: Τόση ώρα ήταν ήρεμος! *(Παίρνει μπισκότο από το πάσο και βγαίνει στο μπαλκόνι.)*

Θεοφάνης: Όταν τον πιάνει, δε σταματάει με τίποτε! Η γειτονιά θα μας στείλει την αστυνομία καμιάν ώρα!

Δέσποινα: Θα αναλάβει ο Θεοφάνης!

Θεοφάνης: Όσο γι' αυτό, είμαι σίγουρος!

Δέσποινα: Ο Λάκι θα ακολουθήσει τον Θεοφάνη όσο καιρό χρειαστεί να λείψει;

Θεοφάνης: Φαντάζομαι, ναι!

(Ο Γιώργος μπαίνει μέσα.)

Δέσποινα: Κάτω μένει το βράδυ;

Γιώργος: Κάτω. Ο Γιώργος δεν τα πάει καλά με τα ζώα!

Δέσποινα: Λατρεύω τα σκυλάκια!

Θεοφάνης: Πότε πότε ανεβαίνει και πάνω! Έναν χρόνο προσαρμογής χρειάζομαι μόνο!

Γιώργος: Ο χρόνος τελειώνει! Σύντομα θα φύγουμε!

Δέσποινα: Γι αυτό δεν τον άκουσα χθες βράδυ που μιλήσαμε!

Θεοφάνης: Ήταν στο πεζοδρόμιο!

Δέσποινα: Όταν πάτε Θεσσαλονίκη, θα μου στέλνεις φωτογραφίες με τον Λάκι;

Γιώργος: Θα σου στέλνω!

Δέσποινα: Θα έπαιρνα όρκo ότι είναι ράτσας!

Γιώργος: Όταν τον βρήκα φορούσε λουρί αλλά τηλέφωνο ή άλλο στοιχείο επικοινωνίας, δεν είχε!

Δέσποινα: Αδέσποτο ράτσας!

Θεοφάνης: Ας αποτραβηχτώ στα ενδότερα γιατί έχετε αφήσει στη μέση και μια κουβέντα για εκμυστηρεύσεις μυστικών!

Δέσποινα: Θα τα πούμε την επόμενη φορά με τον φίλο σου!

Θεοφάνης: Την τρώμαξες. Δεν θα σου αποκαλύψει τίποτε!

Γιώργος: Θα μου τα γράφει το βράδυ! Έτσι δεν είναι Δέσποινα;

Δέσποινα: Ίσως. Ας αλλάξουμε θέμα! Ή μάλλον αριετά σας αναστάτωση! Κι εσάς και τον Λάκι! Καλύτερα να πηγαίνω!

Θεοφάνης: Ας ανοίξουμε ένα μπουκάλι κρασί. Είναι συλλεκτικά! Τα αγόρασα σήμερα το πρωί από την κάβα απέναντι! Ειδική παραγγελία για μένα!

Δέσποινα: Είσαι καταπληκτικός! Εγώ δεν πίνω—

Θεοφάνης: Ας πιούμε για τα γενέθλιά σου!

Δέσποινα: Ο φίλος σου δεν κρατάει μυστικά από εσένα!

Θεοφάνης: Μου είπε ότι—

Γιώργος: Του ζήτησα να με βοηθήσει με το δώρο σου!

Δέσποινα: Εσύ το διάλεξες; (Δείχνοντας το λαιμό της) Είναι πανέμορφο! Μου πάει;

Θεοφάνης: Είναι σα να φτιάχτηκε για σένα!

Δέσποινα: Σ' ευχαριστώ!

Θεοφάνης: Ο Θεοφάνης ήταν αυτός που φρόντισε να με πληροφορήσει λεπτομερώς περί της προσωπικότητάς σου! Οπότε οι μεγαλύτερες ευχαριστίες δικαιοματικά του ανήκουν!

Δέσποινα: Εννοείται! Από ώρα θέλω να σε ρωτήσω κάτι.

Θεοφάνης: Ελεύθερα!

Δέσποινα: Γιατί φοράς γάντια;

Θεοφάνης: Έχω πάθει μια μόλυνση και πρέπει να βάζω αλοιφές. Ε και για μη λερώνω ότι ακουμπάω—

Γιώργος: Τι ώρα είναι;

Θεοφάνης: Πηγαίνω να φέρω το κρασί! Τόσην ώρα θα το είχαμε πει!

Δέσποινα: Κάποια άλλη φορά! Καλύτερα να σας αφήσω! Άλλωστε δεν πίνω—

Γιώργος: Όπως θες—

Θεοφάνης: *(Πηγαίνοντας βιαστικά στην κουζίνα.)* Επιμένω! Ένα ποτήρι κρασί! Για το καλό!

Γιώργος: Έρχομαι να σε βοηθήσω.

Θεοφάνης: Δεν είναι ανάγκη! Αν χρειαστώ βοήθεια, θα σου πω!

(Έχουν μπει στην κουζίνα.)

Γιώργος: Θεοφάνη, τέλος το θέατρο. Σε πέντε λεπτά έγινα καπνός!

Θεοφάνης: Λίγο ακόμη, σε παρακαλώ.

Γιώργος: Στις έντεκα πρέπει να ‘μαι στο μαγαζί. Θα φύγω και κάνε ό,τι καταλαβαίνεις.

Θεοφάνης: Τηλεφώνησέ τους και πες ότι αρρώστησες. Ότι έχεις πυρετό ή κάτι τέτοιο!

Γιώργος: Δεν γίνεται!

Θεοφάνης: Κάποιος τρόπος θα υπάρχει. Πρέπει να μείνεις.

Γιώργος: Πως με έμπλεξες έτσι!

(Στο μεταξύ η Δέσποινα εξερευνά τον χώρο. Βλέπει τα βιβλία της νομικής. Περιεργάζεται τα cd και πέφτει σε αυτό που άφησε ο Γιώργος, το οποίο έχει το όνομα του και τη φωτογραφία του.)

Θεοφάνης: Θα πιούμε ένα ποτήρι κρασί και θα φύγεις. Στο υπόσχομαι. Σε ένα τέταρτο το πολύ μισή ώρα, θα είσαι στο μαγαζί.

Γιώργος: Ένα τέταρτο. Δεν μένω λεπτό παραπάνω.

(Βγαίνουν από την κουζίνα με το κρασί και τα ποτήρια.)

Δέσποινα: Γνωρίζετε χρόνια;

Θεοφάνης: Παιδιόθεν!

Δέσποινα: Η συγκατοίκηση; Πάνε χρόνια που—

Θεοφάνης: Όχι. Ο Θεοφάνης—

Γιώργος: Ξενοίκιασα πρόσφατα μιας και που θα ‘φευγα!

Θεοφάνης: Κι έτσι, τον φιλοξενώ για λίγο καιρό! Όπως καταλαβαίνεις ανέχομαι όλες τις ιδιοτροπίες του! Κι είναι και πολλές! Τα απροειδοποίητα τηλέφωνα είναι από τις light!

Δέσποινα: Δεν ανέφερες ποτέ ότι είχες συγάτοιο!

Γιώργος: Δεν θα έτυχε.

Δέσποινα: Και τύχαινε τα βράδια ο Γιώργος να λείπει;

Γιώργος: Συνήθως είναι έξω!

Θεοφάνης: Αργώ να επιστρέψω! Μείνε ήσυχη! Δεν είμαι παρών όταν συνομιλείτε! A Votre Santé!

Δέσποινα: Στην υγεία σας!

Γιώργος: Εις υγείαν!

Δέσποινα: Θυμάμαι ότι προτιμάς να μένεις κάπως απομονωμένος τις ώρες που δεν εργάζεσαι και γι’ αυτό απόρησα—

Γιώργος: Το διάστημα της συγκατοίκησης είμαι πιο διαλεκτικός!

Θεοφάνης: Ακριβώς!

Δέσποινα: Αποφάσισες να ξενοικιάσεις το σπίτι σου επειδή θα έφευγες για Θεσσαλονίκη;

Γιώργος: Ακριβώς!

Δέσποινα: Κι όταν επιστρέψεις;

Γιώργος: Καιρός για αλλαγές! Μπορεί να μείνουμε και μαζί! Ποιος ξέρει!

Δέσποινα: Καλύτερα να πηγαίνω! Γιώργο, ελπίζω να ιδωθούμε ξανά! Θεοφάνη, χάρηκα!

Γιώργος: Καλό βράδυ!

Θεοφάνης: Έτσι ξαφνικά;

Δέσποινα: Είναι αργά!

Θεοφάνης: Κι εγώ χάρηκα! Είσαι υπέροχη!

(Η Δέσποινα καθώς σηκώνεται να φύγει, λιποθυμάει.)

Θεοφάνης: Δέσποινα. Τρέξε! Νερό!

Γιώργος: Αμέσως!

Θεοφάνης: Γρήγορα! Δέσποινα! Δέσποινα! Με ακούς; Αν με ακούς, σφίξε μου το χέρι.
(Εμφανίζεται ο Γιώργος και πάει να της ρίξει νερό στο πρόσωπο.) Τρελάθηκες; Απαγορεύεται.

Γιώργος: Για να συνέλθει.

Θεοφάνης: Φέρ' το εδώ! Σιγά σιγά! *(Κρατάει το πρόσωπο της Δέσποινας με τα χέρια του φορώντας τα γάντια και της βρέχει το μέτωπο.)*

Γιώργος: Πως με έμπλεξες έτσι!

Θεοφάνης: Πιάσε το κινητό μου και τηλεφώνησε στον γιατρό μου! Δέσποινα!

Γιώργος: Τον δερματολόγο;

Θεοφάνης: Γενικός γιατρός είναι!

Γιώργος: Σάββατο βράδυ και θα 'ρθει από εδώ;

Θεοφάνης: Είναι στις επείγουσες κλήσεις. Αριθμός 1. Σαν να συνέρχεται!

Γιώργος: *(Δίνοντάς του το κινητό.)* Καλεί.

Θεοφάνης: Γιατρέ, πρέπει να έρθεις από το σπίτι μου! Συνέβη κάτι σοβαρό και– (.....)
Μια κοπέλα λιποθύμησε. Σα να συνέρχεται αλλά μπορεί και να χτύπησε. Και– (.....)
Σε ευχαριστώ πολύ. Σε περιμένω. *(Κοιτώντας τον Γιώργο.)* Έρχεται.

(Σκοτάδι.)

5^Η ΣΚΗΝΗ

(Ο Θεοφάνης μιλώντας στην εξώπορτα καθώς ξεπροβοδίζει τον γιατρό.)

Θεοφάνης: Γιατρέ, σε ευχαριστώ πολύ!

Φωνή γιατρού: Τίποτε, Θεοφάνη! Καλό σου βράδυ!

Θεοφάνης: Καλή ξεκούραση!

Φωνή γιατρού: Να προσέχεις τη φίλη σου. Στην κατάστασή της, οι εντάσεις καλό είναι να αποφεύγονται.

Θεοφάνης: Μείνε ήσυχος!

(Ο Θεοφάνης κλείνει την πόρτα.)

Θεοφάνης: Τι ήταν αυτό! *(Βάζει να πιει κρασί.)* Η Δέσποινα—

(Η Δέσποινα ανοίγει την πόρτα.)

Δέσποινα: Που είναι τα παπούτσια μου;

Θεοφάνης: Είσαι καλά;

Δέσποινα: Ψάχνω τα παπούτσια μου—

Θεοφάνης: Κάπου εδώ είναι. Να τα! Δίπλα από τον καναπέ!

Δέσποινα: *(Φορώντας τα παπούτσια της.)* Ο φίλος σου έφυγε;

Θεοφάνης: Είχε μια δουλειά κι άφησε εμένα να σε φροντίσω.

Δέσποινα: Με δουλεύετε ψιλό γαζί κι οι δυο!

Θεοφάνης: Τι είναι αυτά που λες;

Δέσποινα: Η τσάντα μου;

Θεοφάνης: Μείνε για λίγο ξαπλωμένη.

Δέσποινα: Που πήγατε την τσάντα μου;

Θεοφάνης: Ηρέμησε!

Δέσποινα: Δεν μένω στιγμή εδώ μέσα!

Θεοφάνης: Πιες λίγο νερό, να πάρεις το πάνω σου!

Δέσποινα: Μια χαρά είμαι! Που είναι η τσάντα μου;

Θεοφάνης: Στο δωμάτιο.

Δέσποινα: *(Πηγαίνει, παίρνει την τσάντα της.)* Γιατί τόσα ψέματα;

Θεοφάνης: Τι ψέματα;

Δέσποινα: Γελάσατε με τον φίλο σου; Περάσατε ωραία;

Θεοφάνης: Τι εννοείς;

Δέσποινα: Που είναι κρυμμένος;

Θεοφάνης: Σου είπα ότι είχε μια δουλειά και μου ζήτησε να μείνω εγώ μαζί σου.

Δέσποινα: Ρε, που τα πουλάς αυτά; Δεν καταλαβαίνω γιατί όλο αυτό το παραμύθι! Για να ρίξει το γκομενάκι; Δεν μιλάς! Τι να πεις; Μην με κοιτάς με αυτό το ύφος! Και για να έχουμε καλό ερώτημα! Εσύ ποιος είσαι; Ή μάλλον, ο Θεοφάνης ποιος είναι; Υπάρχει Θεοφάνης;

Θεοφάνης: Τον έχεις μπροστά σου!

Δέσποινα: Δεν σε πιστεύω. Ταυτότητα.

Θεοφάνης: Εγώ είμαι.

Δέσποινα: Δικηγόρος;

Θεοφάνης: Ακριβώς.

Δέσποινα: Ταυτότητα.

Θεοφάνης: Ορίστε!

Δέσποινα: Θεοφάνης Παπάζογλου.

Θεοφάνης: Είσαι εντάξει;

Δέσποινα: Και με ποιον μιλούσα;

Θεοφάνης: Με μένα!

Δέσποινα: Όχι με τον άλλον; *(Ο Θεοφάνης κουνάει αρνητικά το κεφάλι.)* Θέλω αποδείξεις.

Θεοφάνης: Τι είδους αποδείξεις;

Δέσποινα: Μετά από τέτοιο παραμύθι; Να σε πιστέψω;

Θεοφάνης: Ρώτα με ό,τι θες από τις συζητήσεις που κάναμε! Τις θυμάμαι με κάθε λεπτομέρεια!

Δέσποινα: Ποιο είναι το αγαπημένο μου χρώμα;

Θεοφάνης: Το μπλε.

Δέσποινα: Και πως πίνω τον καφέ μου;

Θεοφάνης: Σκέτο με γάλα!

Δέσποινα: Πως κοιμάμαι; *(Μικρή παύση.)* Εννοώ από ποια πλευρά;

Θεοφάνης: Κουλουριασμένη. Από αριστερά. Θες, όσο κοιμάσαι, να ακούς την καρδιά σου.

Δέσποινα: Οι γονείς μου;

Θεοφάνης: Ο πατέρας σου πέθανε, όταν ήσουν δέκα χρονών. Καρκίνος. Η μάνα σου μετά από αυτό έκανε ολική μαστεκτομή. Και στα δυο της στήθη. Είχε κληρονομικότητα. Έχασε τη μάνα της από καρκίνο. Δε ρίσκαρε να σε αφήσει ολομόναχη.

Δέσποινα: Μάλιστα.

Θεοφάνης: Πείστηκες;

Δέσποινα: Ας πούμε, ναι.

Θεοφάνης: Λέγε τι άλλο θες, για να μην έχεις αμφιβολίες.

Δέσποινα: Τι μου βάλατε στο κρασί;

Θεοφάνης: Τίποτε.

Δέσποινα: Λιποθύμησα.

Θεοφάνης: Ούτε που δοκίμασες. Πώς είναι δυνατόν να λιποθύμησες από το κρασί;

Δέσποινα: Θα πάω στην αστυνομία.

Θεοφάνης: Να πας να κάνεις εξετάσεις.

Δέσποινα: Θέλω να φύγω!

Θεοφάνης: Αισθάνεσαι καλά; Να καλέσω ένα ταξί;

Δέσποινα: Κι αφού εσύ είσαι ο πραγματικός Θεοφάνης κι αφού με σένα μιλούσα, γιατί δεν ήρθες στο ραντεβού μας;

Θεοφάνης: Μεγάλη ιστορία. Έτσι όπως ήρθαν τα πράγματα δεν έχει νόημα να μάθεις τίποτε περισσότερο.

Δέσποινα: Μιλώ με έναν άντρα δύο μήνες, κανονίζουμε να βγούμε, έρχεται ο φίλος του στο ραντεβού, βρίσκομαι λιπόθυμη στο σπίτι... ούτε κι εγώ ξέρω σε ποιανού το σπίτι βρίσκομαι και μου λες ότι δεν έχει νόημα να μάθω την αλήθεια; Γιατί δεν ήρθες εσύ στο ραντεβού; Μη σκεφτείς να μου ξεφουρνίσεις κανένα παραμύθι.

Θεοφάνης: Μη φωνάζεις. Στην κατάσταση σου δεν πρέπει-

Δέσποινα: Ποια κατάσταση μου;

Θεοφάνης: Δέσποινα, πήγαινε τη Δευτέρα στον γιατρό σου! Θα σου λυθούν οι απορίες. Θα καταλάβεις γιατί δεν έχει νόημα να μάθεις τον λόγο που δεν ήρθα στο ραντεβού, θα καταλάβεις γιατί λιποθύμησες.

Δέσποινα: Εννοείς—

Θεοφάνης: Τίποτε δεν εννοώ. Χάρηκα που σε γνώρισα! Είσαι καταπληκτικό πλάσμα! Αλλά—

Δέσποινα: Πουθενά δεν πάω! Βαρέθηκα με τα μυστικά σου, με τις κρυφές διευθύνσεις, με όλα! Χθες σου είπα ότι θέλω να σου αποκαλύψω κάτι.

Θεοφάνης: Ναι.

Δέσποινα: Είμαι έγκυος. Τριών μηνών. Πατέρας δεν υπάρχει. Ή μάλλον όχι. Όχι. Τρέχα γύρευε τι θα σκεφτείς εσύ αν δεν υπάρχει πατέρας. Υπάρχει και τον ξέρω. Ήμασταν μαζί. Αλλά δεν θα έχει καμία επαφή με το παιδί! Τέλος με τα δικά μου μυστικά.

Θεοφάνης: Το γνώριζες;

Δέσποινα: Εννοείς ότι κι εσύ—

Θεοφάνης: Και με άφηνες τόσον καιρό στο σκοτάδι;

Δέσποινα: Τι να σου έλεγα;

Θεοφάνης: Δύο μήνες! Μέσα σε δύο μήνες, θα μπορούσες κάτι να—

Δέσποινα: Θα βγεις κι από πάνω;

Θεοφάνης: Κορόιδο, μεγάλο κορόιδο! Μ α λ ά κ α ς! Είμαι μαλάκας!

Δέσποινα: Κανονίσαμε ραντεβού κι έστειλες άλλον στη θέση σου—

Θεοφάνης: Φλερτάρεις μαζί μου τόσον καιρό και για εγκυμοσύνες δεν αναφέρεις τίποτε! Είχα δικαίωμα να το γνωρίζω.

Δέσποινα: Σήμερα είχα σκοπό να το πω. Στην πρώτη μας συνάντηση.

Θεοφάνης: Καλά έκανα και δεν ήρθα. Απ' ότι φάνηκε, δεν άξιζε τον κόπο.

Δέσποινα: Μιλάς εσύ που δεν είχες καν το θάρρος να έρθεις στο ραντεβού;

Θεοφάνης: Πέσαν οι μάσκες!

Δέσποινα: Κι αν δεν έβλεπα το cd με τη φωτογραφία και τ' όνομα του φίλου σου, δεν θα μου το λέγατε; Θα έφευγα από εδώ και θα νόμιζα ότι συναντήθηκα με τον Θεοφάνη;

Θεοφάνη: Είναι περιεργη η κατάσταση.

Δέσποινα: Απλά περιεργη;

Θεοφάνης: Καθόλου απλά.

Δέσποινα: Μπας και τα έχετε οι δυο σας κι όλο αυτό ήταν μια φάρσα;

Θεοφάνης: Αρκετά.

Δέσποινα: Γιατί; Φοβάσαι τις αποκαλύψεις, κύριε δικηγόρε; Ας τα πούμε όλα!

Θεοφάνης: Δεν είναι ανάγκη να πούμε κάτι άλλο. Βγάλε από το μυαλό σου αυτά που φαντάζεσαι.

Δέσποινα: Όλα αυτά που έλεγες τόσο καιρό; Μάλλον χωρίς αξία για σένα.

Θεοφάνης: Δεν είναι έτσι.

Δέσποινα: Και πως είναι;

Θεοφάνης: Τίποτε δεν έχει σημασία πια.

Δέσποινα: Γιατί δεν ήρθες στο ραντεβού;

Θεοφάνης: Δέσποινα, αισθάνεσαι καλά;

Δέσποινα: Εξαπατημένη και προδομένη.

Θεοφάνης: Ζαλίζεσαι;

Δέσποινα: Όχι.

Θεοφάνης: Καλύτερα να πας σπίτι σου.

Δέσποινα: Θέλω μια απάντηση. Δεν φεύγω χωρίς αυτή. Παραδέξου ότι είσαι μαλάκας! Σκιεφτήκατε με τον φίλο σου να στήσετε μια φάρσα και να σπάσετε πλάκα.

Θεοφάνης: Τίποτε από αυτά δεν ισχύει.

Δέσποινα: Τότε πες!

Θεοφάνης: Σταμάτα να με πιέζεις. Αυτό έκανες και χθες για να με πείσεις να βγούμε! Να γιορτάσουμε τα γενέθλιά σου! Δες πως καταλήξαμε.

Δέσποινα: Καλύτερα που ήρθαν έτσι τα πράγματα. Αποκαλύφθηκε η αλήθεια μια ώρα αρχύτερα.

Θεοφάνης: Η δική σου ή η δική μου;

Δέσποινα: Και των δυο. Είμαστε πάτσι.

Θεοφάνης: Πήγαινε στο σπίτι σου. Ίσως τα πούμε άλλη φορά.

Δέσποινα: Είναι ξημερώματα Κυριακής! Της τελευταίας Κυριακής του Μαρτίου! Μια ώρα κενή. Ό,τι γίνεται σε αυτή την ώρα, είναι σαν να μη συνέβη ποτέ. Ό,τι λέγεται, είναι σαν να μην ειπώθηκε ποτέ.

Θεοφάνης: Θεε να μάθεις γιατί δεν ήρθα εγώ; Δες με! *(Δείχνει τη στολή. Η Δέσποινα πάει να μιλήσει και τη διακόπτει.)* Δες το δέρμα μου. Πρώτης κατηγορίας. Ντύθηκα νεκρά δέρματα κι έγινα πτώμα! Δες τα χέρια μου. *(Πιάνει το χέρι της και το βάζει πάνω στη στολή.)* Μη φοβάσαι. Είναι απαλό το δέρμα μου; Πες μου. Ζεστό ή κρύο; Μίλα! *(Βγάζει τα γάντια.)* Αυτά είναι τα χέρια μου! Χωρίς αυτά, τα κόκκαλα είναι άχρηστα! Χωρίς αυτά δεν μπορώ να σε αγγίξω. Και με αυτά αγγίζοντάς σε... πώς είναι το δικό σου δέρμα, άραγε; Ποτέ δεν θα μάθω. Φαντάζομαι. Χωρίς αυτή, *(Δείχνοντας τη στολή.)* δεν έχω ζωή. Χωρίς αυτή, απαγόρευση κυκλοφορίας. Είσαι νέα. Θεε σμιζίματα. Θεε έναν άντρα ολόκληρο. Ρωτάς πόσο δύσκολο είναι για μένα να σε ονειρεύομαι χωρίς να μπορώ να σε έχω; Αναγκάστηκα να στήσω ολόκληρο θέατρο για να μπορώ μόνο να σου μιλάω τα βράδια. *(Ανοίγει το συρτάρι, βγάζει και πετάει ένα σωρό αλοιφές, σωληνάκια, φάρμακα.)* Ήθελες να έρθω εγώ; Συγγνώμη. Συγγνώμη. Έχεις δίκιο. Έπρεπε να έρθω. Ξέχνα τα, τα παίρνω όλα πίσω. Θεε αγάπη μου, να μου βάλεις λίγο από αυτή την κρέμα; Φορούσα τη στολή πολλές ώρες κι έχω αρχίσει να πονάω! Με βοηθάς, αγάπη μου, να βγάλω τη στολή; Είναι θεόστενη και κάπου έχει σκαλώσει! Είχες δικαίωμα να μάθεις την αλήθεια. Έτσι δεν είναι; Έπρεπε να σου τα έχω πει όλα. Από την αρχή. Δίκιο δεν έχω; Μίλα. Δίκιο δεν έχω; Γιατί τόσο καιρό δεν σου μίλησα; Εσύ ίσως και να μην έχεις πρόβλημα με αυτό το μικρό ελαττωματάκι! Άλλωστε τώρα είσαι έγκυος! Μπορούμε μαζί να φτιάξουμε την τέλεια οικογένεια! Δεν είναι ανάγκη να αγγιζόμαστε! Εσύ, εγώ και το μωρό! Τώρα, αμέσως τώρα αποφασίζεις ποιο θα είναι το μέλλον μας! Έχεις απόλυτο δίκιο. Τέλος οι αναβολές. Τέλος οι δεύτερες σκέψεις. Δες με! Τα έμαθες όλα! Να έρθεις να μείνεις εδώ. Να μείνουμε όλοι μαζί. Το σπίτι είναι μεγάλο. Μην κρίνεις από αυτόν τον χώρο. Μέσα έχει βάθος. Έλα. *(Βάζοντας το γάντι.)* Δώσε μου το χέρι σου να σου δείξω ποιο προτείνω να κάνουμε παιδικό δωμάτιο. Έλα, σήκω. Γιατί δεν έρχεσαι;

Δέσποινα: Ας ηρεμήσουμε.

Θεοφάνης: Ήρεμοι είμαστε! Θα μετακομίσεις;

Δέσποινα: Αυτά δεν αποφασίζονται έτσι.

Θεοφάνης: Ή τώρα ή ποτέ! Θυμάσαι; Εσύ δεν το είπες;

Δέσποινα: Το είπα για να πάμε για φαγητό, όχι για να αποφασίσουμε τι θα κάνουμε στην υπόλοιπη— *(Ακούγεται απότομο και δυνατό φρενάρισμα αυτοκινήτου, σειρήνες ασθενοφόρου και γαβγίσματα σκύλου.)*

(Σκοτάδι.)

6^Η ΣΚΗΝΗ

(Είναι βράδυ. Ο Θεοφάνης είναι μόνος στο σπίτι και συνομιλεί με τον Γιώργο μέσω υπολογιστή.)

Θεοφάνης: Κάποτε περιγελούσες τις μαγειρικές μου ικανότητες!

Γιώργος: Δηλώνω μετανοιωμένος!

Θεοφάνης: Τρεις μήνες πηγαινοέρχομαι με τα ταπεράκια μου! Αυτό μας έλειπε! Να μην είσαι μετανοιωμένος!

Γιώργος: Νοστιμότατη η μακαρονάδα σου!

Θεοφάνης: Τα ζυμαρικά ήταν χωρίς γλουτένη!

Γιώργος: Ούτε που ξέρω τι εστί γλουτένη! Πάντως από γεύση δεν έλειπε τίποτε!

Θεοφάνης: Είναι φτιαγμένα χωρίς αλεύρι!

Γιώργος: Το αλεύρι έχει γλουτένη;

Θεοφάνης: Εννοείται!

Γιώργος: Κι από τι ήταν τα ζυμαρικά;

Θεοφάνης: Από ρεβίθια!

Γιώργος: Ελπίζω ο Λάκι να μην τρώει imitation κρέας!

Θεοφάνης: Έκανε παράπονα;

Γιώργος: Μπα, ικανοποιημένος δείχνει!

Θεοφάνης: Σα να πάχυνε κιόλας μέσα στους τρεις μήνες!

Γιώργος: Αύριο βγάζω γύψους κι επιστροφή στην κροκέτα! Αιούς Λάκι; Για σένα λέμε! Τέλος οι μεζέδες απ' τον Θεοφάνη!

Θεοφάνης: Ξεκίνα να μαγειρεύεις. Οι κροκέτες δεν—

Γιώργος: Εγώ λέω να συνεχίσουμε το ίδιο πρόγραμμα!

Θεοφάνης: Να πηγαينوέρχομαι με τα ταπεράκια μου;

Γιώργος: Ακριβώς.

Θεοφάνης: Γρήγορα πέρασε! Ήταν τέλη Μαρτίου κι έχουμε 21 Ιουνίου.

Γιώργος: Τρεις μήνες σε πλήρη ακινησία!

Θεοφάνης: Διέσχιζα τη μισή Αθήνα! Κι όλα αυτά επειδή ήσουν ανένδοτος να μετακομίσεις σπίτι μου!

Γιώργος: Ήθελα να βρίσκομαι στον χώρο μου.

Θεοφάνης: Και μάλιστα δύο φορές την ημέρα. Δύο φορές τουλάχιστον!

Γιώργος: Ευχήσου αύριο να βγάλω τον γύφο και να τελειώσουν τα βάσανά σου!

Θεοφάνης: Τι να τον κάνεις τον χώρο σου έτσι όπως είσαι μπαταρισμένος;

Γιώργος: Κι ο Λάκι; Θα μου 'λεγες να κοιμάται στο πεζοδρόμιο, έτσι κι ερχόμουν σπίτι σου!

Θεοφάνης: Ενώ τώρα τον έχρησες βοηθό σου!

Γιώργος: Μην το κοροϊδεύεις καθόλου, έχει εκπαιδευτεί! Ανοίγει το ψυγείο, φέρνει το μπουκάλι με το νερό—

Θεοφάνης: Καλά καλά. Τι ώρα σου είπε ο γιατρός να είμαστε αύριο στο νοσοκομείο;

Γιώργος: Κατά τις δέκα.

Θεοφάνης: Στις οκτώ θα είμαι εκεί. Να βγάλω βόλτα τον Λάκι και να φτάσουμε στην ώρα μας στον γιατρό.

Γιώργος: Τα πόδια μου ανυπομονούν να ελευθερωθούν!

Θεοφάνης: Ας σου γίνει μάθημα να μην πίνεις τόσο πολύ!

Γιώργος: Δεν ήμουν πιωμένος, πόσες φορές θα σου το πω;

Θεοφάνης: Μεθυσμένος πεζός έπεσε πάνω σε όχημα. Ντρεπόμουν και να σε υπερασπιστώ στον οδηγό.

Γιώργος: Ξεκόλλα. Δεν ήμουν μεθυσμένος. Έκανε προσπάθεια και πήγε να πατήσει τον Λάκι.

Θεοφάνης: Καλά καλά. Άλλα έδειξαν οι εξετάσεις. Βάλε μυαλό γιατί—

Γιώργος: Αγόρασα λουρί για τον Λάκι.

Θεοφάνης: Περίφημα! Όταν θα είσαι υπό την επήρεια αλκοόλ, να σε προσέχει!

Γιώργος: Άσε τι θα κάνω εγώ και κοίτα να τηλεφωνήσεις στη Δέσποινα.

Θεοφάνης: Δουλειά σου.

Γιώργος: Ρε μπας και μιλάτε και κάνεις τον ψόφιο κοριό;

Θεοφάνης: Εκεί που δεν σε σπέρνουν... Μία φορά ανακατεύτηκες κι είδες τις συνέπειες!

Γιώργος: Δική σου ιδέα ήταν! (Παύση.) Να την πάρεις τηλέφωνο. Στην τελική έγκυος είναι. Δεν ανησυχείς αν όλα πάνε καλά;

Θεοφάνης: Και γιατί να ανησυχώ;

Γιώργος: Αυτά σε μένα δεν περνάνε.

Θεοφάνης: Γιατί να ενδιαφερθώ;

Γιώργος: Προχθές έπεσε από την τσέπη σου μια κάρτα!

Θεοφάνης: Τι κάρτα;

Γιώργος: Ήταν από το Σεμπρεβίβα.

Θεοφάνης: Μας τις μοίρασαν στο γραφείο.

Γιώργος: Ρε άσε τα ψόφια.

Θεοφάνης: Παρήγγειλα μια δυο φορές.

Γιώργος: Παρήγγειλες ή πήγες από εκεί;

Θεοφάνης: Παρήγγειλα και πήγα από το μαγαζί να τα παραλάβω. Δεν καταλαβαίνω που είναι το μεμπτό;

Γιώργος: Κοίτα να λογικευτείς και πήγαινε βρες τη.

Θεοφάνης: Δεν έχω να κάνω βήμα. Σου είπα.

Γιώργος: Τι μου είπες;

Θεοφάνης: Εκείνο το βράδυ. Ήταν ξεκάθαρο. Της είπα να έρθει σπίτι. Να μετακομίσει και να μείνουμε μαζί. Μετά έγινε το ατύχημα, με πήραν τηλέφωνο να έρθω νοσοκομείο κι έκτοτε η Δέσποινα έγινε καπνός.

Γιώργος: Τρόμαξε.

Θεοφάνης: Τρεις μήνες! Μέσα σε τρεις μήνες δεν της πέρασε ο τρόμος;

Γιώργος: Πάρε ένα τηλέφωνο.

Θεοφάνης: Άμα ήθελε, θα το έδειχνε. Άλλωστε τώρα ξέρει και που μένω! Θα μπορούσε— Εσύ γιατί τα σκαλίζεις; Καλύτερα να κλείσουμε!

Γιώργος: Καλά, θα 'ρθει η μέρα που θα με θυμηθείς.

Θεοφάνης: Εσένα θυμήθηκα και της είπα όσα της είπα. Θαύμασε το αποτέλεσμα!

Γιώργος: Κάνε ό,τι καταλαβαίνεις, δεν τρώγεσαι με τίποτε!

Θεοφάνης: Άντε καλό βράδυ!

Γιώργος: Κάτι ακόμη.

Θεοφάνης: Τι είναι;

Γιώργος: Να αδειάσεις το πίσω κάθισμα.

Θεοφάνης: Μην ανησυχείς, έχω μεριμνήσει. Όπως και τις άλλες φορές, θα βολευτείς στο πίσω κάθισμα. Μπροστά θα έχει χώρο να απλωθείς! Το κάθισμα του συνοδηγού δεν το τοποθετώ μέχρι να βγάλεις τους γύψους!

Γιώργος: Δίπλα μου θα έχω χώρο;

Θεοφάνης: Τι τον χρειάζεσαι;

Γιώργος: Να έρθει μαζί μας ο Λάκι.

Θεοφάνης: Ο Λάκι, μέσα στο αυτοκίνητο; Δεν μπαίνει ούτε με σφαίρες!

Γιώργος: Παρήγγειλα κλουβί.

Θεοφάνης: Καλά μέχρι να έρθει το κλουβί!

Γιώργος: Ήρθε!

Θεοφάνης: Πότε;

Γιώργος: Πριν μια βδομάδα.

Θεοφάνης: Ποιος το παρέλαβε;

Γιώργος: Η γειτόνισσα.

Θεοφάνης: Ο Λάκι θα μείνει σπίτι.

Γιώργος: Το σχέδιο είναι να έρθει μέσα στο κλουβί μέχρι το νοσοκομείο κι αφού βγάλουν τους γύψους, να επιστρέψουμε σπίτι περπατώντας. Το κλουβί ας μείνει—

Θεοφάνης: Δεν πας καλά. Να επιστρέψεις σπίτι περπατώντας με τον Λάκι μετά από τρεις μήνες που είσαι στο κρεβάτι σε πλήρη ακινησία;

Γιώργος: Ας προσπαθήσω.

Θεοφάνης: Λοιπόν, για να τελειώνουμε. Θα πάμε στο νοσοκομείο οι δυο μας. Ο Λάκι ας περιμένει στη γειτόνισσα. Από αύριο το απόγευμα θα έρχεται φυσικοθεραπευτής στο σπίτι σου να κάνετε ασκήσεις αποκατάστασης.

Γιώργος: Μπορεί να μη χρειάζεται.

Θεοφάνης: Θες και να με συμβουλέψεις τι να κάνω με τη Δέσποινα!

Γιώργος: Μπορεί να μην ξέρω από ιατρικά αλλά στα αισθηματικά είμαι άσσος! Αυτό δεν μπορείς να το αμφισβητήσεις.

Θεοφάνης: Όσο γι' αυτό!

Γιώργος: Θα τον πάρουμε μαζί αύριο τον Λάκι;

Θεοφάνης: Ξέχνα το.

Γιώργος: Γιατί;

Θεοφάνης: Χώρα που ο Λάκι όση ώρα εμείς θα είμαστε στον γιατρό, θα σκάσει από τη ζέστη μέσα στο αυτοκίνητο.

Γιώργος: Έλεγα μήπως να έλεγες στη Δέσποινα να ερχόταν και να μείνει με τον Λάκι κάτω να τον προσέχει.

Θεοφάνης: Να τα! Πάλι η Δέσποινα. Τελείωσε αυτή η ιστορία. Δέσποινα τέλος.

Γιώργος: Αγύριστο κεφάλι.

Θεοφάνης: Καλό βράδυ και τα λέμε το πρωί στις εννέα.

Γιώργος: Καλό βράδυ.

7^Η ΣΚΗΝΗ

(Το ίδιο βράδυ. Ο Θεοφάνης είναι μόνος στο σπίτι και συνομιλεί με τη Δέσποινα μέσω υπολογιστή.)

Δέσποινα: Να δώσουμε τα χέρια σε κάτι άλλο;

Θεοφάνης: Σε τι άλλο;

Δέσποινα: Έχω κλείσει τραπέζι για δύο άτομα στο Σεμπρεβίβα!

Θεοφάνης: Τραπέζι;

Δέσποινα: Ακριβώς!

Θεοφάνης: Εμφανίζεσαι σα σίφουνας και—

Δέσποινα: Και σε καλώ σε δείπνο.

Θεοφάνης: Σε δείπνο μετά—

Δέσποινα: Στο όνομα Παπά. *(Ο Θεοφάνης κάνει να μιλήσει αλλά τον διακόπτει.)* Δεν είναι αυτό το επίθετό μου, αλλά σκέφτηκα ας είναι καλύτερα ουδέτερο όνομα! Ούτε δικό σου ούτε δικό μου! Τι; Θεσ στο δικό σου; Άμα θεσ τους τηλεφωνώ κι αλλάζω τ' όνομα!

Θεοφάνης: Και που ήξερες ότι θα δεχτώ να σε συναντήσω;

Δέσποινα: Πόνταρα στο εστιατόριο!

Θεοφάνης: Τι έχει το εστιατόριο;

Δέσποινα: Είναι το αγαπημένο σου!

Θεοφάνης: Δεν θυμάμαι να ανέφερα ποτέ κάτι τέτοιο!

Δέσποινα: Μάλλον θα προδόθηκες!

Θεοφάνης: Από ποιον;

Δέσποινα: Εκ των έσω! Όπως πάντα!

Θεοφάνης: Ο Γιώργος;

Δέσποινα: Ποιος είναι ο Γιώργος;

Θεοφάνης: Ο προδότης!

Δέσποινα: Τστσις.

Θεοφάνης: Τότε;

Δέσποινα: Έχω το ένα από τα δύο σου χέρια!

Θεοφάνης: Τι ασυνάρτητα είναι αυτά;

Δέσποινα: Πρέπει να με συναντήσεις για να σου το δώσω!

Θεοφάνης: Το χέρι μου;

Δέσποινα: «Χωρίς αυτά δεν έχω χέρια»!

Θεοφάνης: Που το βρήκες;

Δέσποινα: Στο Σεμπρεβίβα! Μάλλον θα σου έπεσε!

Θεοφάνης: Μα, εγώ δεν—

Δέσποινα: Για να σου έπεσε στο εστιατόριο, υπέθεσα ότι θα πηγαίνεις συχνά!

Θεοφάνης: Θα είναι από το εφεδρικό ζευγάρι που έχω μόνιμα στην τσέπη!

Δέσποινα: Άρα τα λέμε εκεί;

Θεοφάνης: Πότε;

Δέσποινα: Σε μισή ώρα!

Θεοφάνης: Ας το κάνουμε αύριο. Πρέπει να ξυπνήσω νωρίς. Έχω να συνοδεύσω έναν φίλο στον γιατρό.

Δέσποινα: Το πολύ πολύ να πας άυπνος!

Θεοφάνης: Άυπνος!

Δέσποινα: Ή τώρα ή ποτέ!

Θεοφάνης: Δέσποινα, αύριο είναι μια δύσκολη—

Δέσποινα: Ή τώρα ή ποτέ!

Θεοφάνης: Ή τώρα ή ποτέ.

Δέσποινα: Ακριβώς! Ή τώρα ή ποτέ!

Θεοφάνης: Στο Σεμπρεβίβα σε μισή ώρα.

(Σκοτάδι.)